

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 567

vineri 27 mai 1960

8 pagini 25 bani

Marile perspective și sarcini ale școlii

Măreșele obiective cuprinse în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă mobilizează pe fiecare om al muncii din patria noastră să participe cu toate forțele lui la îndeplinirea menite a asigura progresul și bunăstarea poporului, viitorul lui luminos. În programul de muncă și luptă la care ne cheamă astăzi partidul sînt jesute dorințele, visurile fiecăruia din noi. De la primul și pînă la ultimul rînd, proiectul este străbătut de grija față de om, de preocuparea pentru ridicarea continuă a nivelului de viață. De aceea el însușiește, trezește optimism, duce la inițiative, îndeamnă la muncă eroică, plină de patriotism. Viziunea limpede, clară a viitorului face să vibreze puternic sentimentul mîndriei că sîntem constructori ai socialismului, că putem aspira și îndeplini atât de mult.

Noi, cei ce muncim în învățămînt, vedem cu bucurie calea de continuă ascensiune a școlii în cadrul ridicării generale a economiei și culturii din patria noastră. Indicațiile cu privire la învățămînt cuprinse în proiectul de Directive arată un urcuș neînterupt în ritm viu — ritm propriu socialismului. Se prevede o creștere de peste două ori a investițiilor pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele în anii 1960—1965 față de anii 1954—1959. O creștere de peste două ori. Aceasta înseamnă mereu mai multe construcții noi de școli la orașe și la sate, înseamnă lărgirea spațiului școlar, localuri moderne, clase încăpătoare și luminoase, laboratoare și ateliere mai multe și înzestrate cu material didactic bogat, cu aparate moderne, cu utilaj și unelte perfecționate, înseamnă totodată bibliotecă cu număr mai mare de cărți, muzee școlare bine dotate, săli de gimnastică, terenuri de sport școlare mereu mai multe la dispoziția elevilor noștri. Cu alte cuvinte, condiții materiale pentru desfășurarea unui învățămînt temeinic, care să aibă drept rezultat elevi cu profunde cunoștințe teoretice și practice, cu o constituție fizică sănătoasă, cu un profil moral demn de societatea socialistă.

Pe linia dezvoltării învățămîntului un obiectiv de mare însemnătate pus în fața școlii este încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962—1963 și apoi trecerea la învățămîntul de 8 ani. Aceasta înseamnă că nivelul minim de cultură generală al poporului nostru crește și prin aceasta se ridică însuși nivelul contribuției masei la construcția socialismului și comunismului. Dacă ne gîndim la situația grea, de incultură și ignoranță, în care au fost luate la noi masele de oameni ai muncii sub burghezie, dacă ne gîndim la marea număr de analfabeți pe care l-am avut drept moștenire de la regimurile de exploatare și aspirare, înțelegem întreaga măreție, marea semnificație a acestui obiectiv pe care ni-l propune acum partidul. Noi, care pînă nu de mult trebuia să ne îngrijim de alfabetizarea masei, ne propunem ca într-un viitor foarte apropiat să ridicăm limita de jos a culturii generale la 8 ani, să avem un învățămînt mediu de cultură generală de 12 ani. Acesta este un strălucit rezultat al politicii juste duse de partidul nostru care, aplicînd cu consecvență în viață învățătura marxist-leninistă, a concentrat efortul constructiv al poporului spre industrializarea țării, bază puternică pentru o înaintare generală a tuturor sectoarelor vieții economice, ca și pentru o cultură înaintată. Învățămîntul mediu, pornind de la o treaptă mai înaltă de pregătire a elevilor, va duce la o mai temeinică instruire și educare a tineretului, va determina de asemenea și în învățămîntul superior o îmbunătățire simțitoare în pregătirea specialiștilor de înaltă calificare.

Deschizînd orizonturi noi în toate domeniile, proiectul de Directive cere muncii pedagogice să țină pasul cu înaintarea întregii noastre vieți. Oamenii școlii sînt chemați să îndeplinească legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. În acest sens, învățămîntul, pe toate laturile lui și sub toate aspectele, trebuie să înregistreze un salt. Toate activitățile legate de instruirea și educarea elevilor trebuie să se desfășoare pe un plan mai înalt. Pedagogii înțeleg că în întreaga lor activitate de îndrumători ai noulor generații este necesar să țină permanent seama de faptul că elevii lor trebuie să fie pregătiți pentru viața și activitatea ce o vor desfășura într-o societate în care se va ridica mult nivelul tehnic prin electricizarea, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în toate ramurile economiei, prin utilizarea mașinilor electronice etc. Introducerea tehnicilor celei mai noi în toate ramurile economiei naționale, măsurile menite să ducă la mecanizarea și automatizarea complexă a producției, la aplicarea proceselor tehnologice avansate, la folosirea tot mai largă a științei și tehnicilor moderne, pun sarcini directe și imediate și în fața celor ce pregătesc cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale și culturii, nu numai în fața celor ce desfășoară acum munca productivă în aceste sectoare. Încă din clasele primului ciclu de învățămînt procesul de instruire și educare se cere să fie temeinic orientat spre viață, spre practica construcției socialiste. Școlile sătești, care pregătesc tineri ce vor munci după terminarea învățămîntului general obligatoriu în agricultură, vor trebui să țină seama în activitatea lor de perspectivele deschise agriculturii prin încheierea procesului de colectivizare și prin introducerea mecanizării. Pe baza experienței cîștigate pînă acum se pot obține noi rezultate în legarea învățămîntului de viață prin folosirea unor forme, a unor mijloace mai variate, mai eficiente. În predare, în activitatea practică, în munca extrașcolară trebuie să desfășurăm o activitate pedagogică cu orizont larg, care să cuprindă în toate dimensiunile lui programul de dezvoltare economică și culturală a țării. În predarea fizicii, chimiei, matematicii, științelor naturale, geografiei, în predarea cunoștințelor de producție industrială și a cunoștințelor agricole, în

(Continuare în pag. 2)

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Ațiunile patriotice ale elevilor

Cu multă însuflețire participă la ațiunile patriotice inițiate în cîntea Congresului al III-lea al P.M.R. pionierii și elevii Școlii de 7 ani din comuna Hărman, raionul Codlea. În decurs de numai 20 de zile ei au colectat aproape 8.000 kg. fier vechi, angajîndu-se ca pînă la Congres să colecteze alte mii de kilograme.

De asemenea, pionierii acestei școli desfășoară o largă ațiune de difuzare a cărții în rîndurile tîranilor colectivisti și au întreprins ațiuni de curățire și îngrijire a parcului din comună.

*

La rîndul lor, pionierii și elevii de la Școala de 7 ani din Pelcani, raionul Murgeni, organizați în echipe, au colectat o cantitate de 2.100 kg fier vechi, 52 kg deșeuși, 20 kg maculatură și 5 kg sămînță de salcîm. De asemenea, ei au curățat o suprafață de 10 ha izlaz, au sădit 400 pomi și au efectuat un număr de 410 ore de muncă voluntară pentru înfrumusețarea școlii și a satului.

Uzina ucenicilor

Dacă n-ai vedea pe poartă firma mare — ATELIERELE DE PRODUCȚIE ALE CENTRULUI ȘCOLAR „ENCSEL MAURICIU” DIN TIRGU MUREȘ — și dacă n-ai înțeles, ai crede de bună seamă că te afli în incinta unei adevărate uzine metalurgice. Multe te determină să-ți închipui aceasta: lucrările de înaltă tehnicitate realizate aici, strungurile împunătoare, motoarele electrice moderne, ca și lozincile care străjuiesc la intrarea fiecărei secții: „În cîntea Congresului partidului colectivul de la turnătorie se angajează să realizeze economii și produse peste plan în valoare de 73.000 lei. „Cîntea frunțașilor în producție din atelierul electric, care au realizat înainte de termen, în cîntea Congresului, o stație modernă pentru încercarea motoarelor!”.

Prețutîndeni, în fiecare secție, angajamentele ucenicilor romîni și maghiari care lucrează umăr lîngă umăr, ale maștrilor și tehnicienilor care-i îndrumă stau mărturie grăitoare a entuziasmului cu care întregul colectiv al școlii salută mărețul proiect al Directivelor pentru economia națională pe anii 1960—1965 și programul economic de perspectivă.

Șarjele Congresului — așa au denumit ucenicii de la turnătorie complicatele piese din aluminiu, bronz și fontă care se făuresc acum la temperaturile înalte ale cuptoarelor moderne. Angajamentele brigăzilor de la turnătorie prevăd — alături de economii importante de materiale neferoase — reducerea procentului de rebuturi. În acest scop brigăzile de turnători au adresat o chemare brigăzilor de la atelierul de modelaj și celor de la biroul de proiectare. Răspunsurile au venit prompt. Pe planșetele elevilor care lucrează la biroul de proiectare siluetele multor piese s-au îmbunătățit, au devenit mai suplă. După turnare, fiecare din ele va cîntări cîteva sute de grame sau chiar cîteva kilograme mai puțin, va necesita ore mai puține de prelucrare la mașinile-unelte: în totul, zeci de mii de lei economii.

La atelierul de tratamente termice, toată lumea era preocupată în ultimele săptămîni de problema îmbunătățirii tehnologiei, pentru a se putea obține o duritate mai mare la suprafața pieselor. Maștrii și ucenicii au studiat experiența în această privință a uzinei „Steagul roșu”, au cercetat cu atenție literatură de specialitate și au propus biroului tehnic îmbunătățirea sistemului de durcirea a pieselor. Și astfel, rezistența roșilor dințate pentru angrenaje a crescut simțitor.

Cei de la biroul tehnic, de la proiectări, abia mai prîdidesc să rezolve propunerile de inovații — atât de multe s-au adunat în ultimul timp. Colectivul atelierului de electromecanică a pus la punct o stație pentru executarea mecanică a tolelor, care a făcut să crească de cîteva ori productivitatea muncii. În urma utilizării noii aparatură pentru încercarea motoarelor la 1000 de volți s-a reușit ca defecțiunile la motoare să scadă sub 1%. S-au realizat dispozitive pentru strunguri, pentru freze, pentru mașinile de găurit, pentru ușurarea bobinării. Ca urmare crește necontenit productivitatea muncii, crește cifra economiilor realizate, crește renumele produselor realizate în uzina ucenicilor.

Nu am pomenit, intenționat, de un anume semn distinctiv al tuturor atelierelor de aici, semn care le deosebește de atelierele tuturor celorlalte întreprinderi. Prețutîndeni, în fiecare secție, întîlnești o tablă școlară și material didactic. Pentru că aici se făuresc nu numai mașini, ci în primul rînd oameni, muncitori înaintați. Alături de angajamentele de producție luate în cîntea Congresului partidului, colectivul școlii poartă în inimi și un alt angajament de onoare, luat în cîntea aceluiași măreț eveniment din viața poporului nostru: „Întreaga promoție de absolvenți din acest an să fie o promoție de muncitori de înaltă calificare, de viitori frunțași ai construcției socialiste”.

FRANCISC URMENY

ZIUA COPILULUI

1 Iunie, iniția zi de vară, zi caldă și senină ca sufletele copiilor noștri. E ziua lor, a celor pe care îi creștem pentru ca mine să ne ia locul în frontul uriaș al luptei pentru socialism și comunism, pentru o viață mereu mai fericită, mai luminoasă.

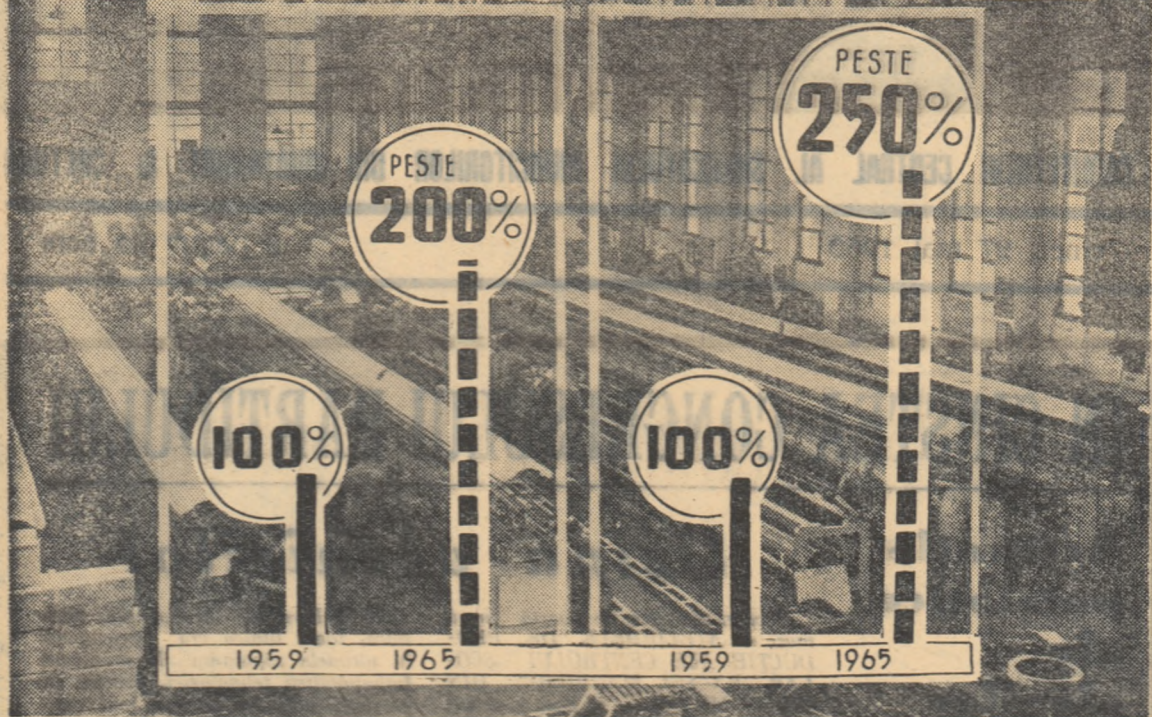
Pentru ca schimbul nostru să fie demn de măreția zilelor pe care le va trăi, prin grija partidului s-au creat toate condițiile necesare: aproape 7.000 de grădinițe, zeci de mii de școli de 7 și 11 ani, case și palate ale pionierilor, bibliotecă, terenuri de sport etc. Peste 2.000 de medici și cadre medii sanitare specializate veghează ca tineretea noastră să crească sănătoasă, plină de forță și vigoare.

Fericiți că trăim într-o țară socialistă, în care se face totul pentru ca cei mici să aibă o copilărie fericită și un viitor luminos, noi, pedagogii care îi instrui și educăm, sîntem hotărîți să nu ne preocupăm nici un efort pentru a pregăti din ei cetățeni de nădejde ai țării.

**ȘCOLARIZAREA
ÎN ANUL I AL
ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PREGĂTITOR
DE CADRE MEDII TEHNICE-**

**NUMĂRUL ELEVILOR
ADMISI ÎN ANUL I AL
ȘCOLILOR CARE PREGĂTESC
MUNCITORI CALIFICAȚI-**

MARILE PERSPECTIVE ȘI SARCINI ALE ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

pregătirea practică a elevilor și în toate formele activității instructiv-educative va trebui să ținem seama de faptul că în cadrul planului pe anii 1960-1965 se vor introduce pe o scară largă, în toate ramurile economiei naționale, cuceririle tehnice și științei moderne.

Învățământul va da în anul acesta, peste scurt timp, o serie de absolvenți pentru producție și apoi, an de an, noi serii de tineri absolvenți, muncitori calificați care vor munci în sectoarele economiei. Numărul acestora va crește mereu. Proiectul prevede că până în anul 1965 numărul elevilor admiși în anul I al școlilor ce pregătesc muncitori calificați va crește de două ori și jumătate față de anul 1959, iar școlarizarea în anul I al învățământului pregătitor de cadre medii tehnice va crește în aceeași perioadă de peste două ori. Școlile profesionale și tehnice vor pregăti deci pentru producție cadre noi de muncitori calificați în număr de 260.000 și cadre tehnice medii în număr de peste 100.000. Profesorii și maistrii instructori din școlile profesionale și tehnice înțeleg că nu pot să-și desfășoare multumitor activitatea de aci înainte fără a ține seama permanent de faptul că se vor moderniza utilajele în industrie și agricultură, în transporturi, în construcții. Întregul program de muncă al școlilor profesionale, întreaga activitate didactică și educativă, pregătirea practică de aci înainte va trebui să aibă permanent în vedere perspectivele dezvoltării ramurilor pentru care sînt pregătiți tinerii.

Proiectul de Directive indică noi măsuri pentru creșterea intelectualității ieșite din rândurile poporului, legată strîns de interesele și aspirațiile lui. Un număr tot mai mare de oameni ai muncii vor avea posibilitatea să-și însușească pregătirea medie și superioară fără a părăsi producția, prin învățământul seral și fără frecvență, care va lua în anul viitor o mai mare dezvoltare. Învățământul seral și fără frecvență, spre care se îndreaptă cu tot mai multă stăruință grija atenției a parțidului, trebuie să facă pași hotărâți înainte pe drumul îmbunătățirii activității didactice. Experiența bună acumulată pînă acum în acest învățămînt se cere să fie studiată și valorificată cu cea mai mare atenție.

Sarcini de mare însemnătate stau în fața celor ce elaborează programele și manualele școlare, în fața celor ce lucrează în domeniul cercetării pedagogice,

bune căi de legare a învățămîntului de viață, de practică în producție, de muncă în școala serală etc. Sarcini de mare însemnătate se pun și în domeniul perfecționării cadrelor didactice. Programele institutelor de perfecționare trebuie orientate în direcțiile cerute de noile sarcini ale învățămîntului în etapa actuală. Totodată pregătirea tot mai înaltă a elevilor impusă de larga dezvoltare economică și culturală a țării cere o preocupare tot mai atentă pentru construirea materialului didactic, a utilajelor pentru laboratoare. Școala noastră, în etapa actuală, are nevoie de material didactic și utilaje de atelier care să ajute la familiarizarea elevilor cu tehnica modernă, la înarmarea lor cu cunoștințele necesare ați participării la procesul de producție de nivel tehnic înalt, cit și participării lor la procesul însuși de perfecționare continuă a tehnicii.

Obiectivele mărețe arătate de partid ne însufleșesc nu numai pe noi pedagogii, ci și pe elevi. Și elevii se pregătesc în școală avînd în minte și în inimă minunatele, marile perspective ale viitorului patriei noastre. Aceasta le întărește dorința de a-și însuși cunoștințe cit mai bogate. Cunoșcînd faptul că noi obiective industriale vor fi date în folosință, că noi întreprinderi se vor construi sau se vor dezvolta, mulți elevi își vor propune să muncească în aceste întreprinderi. Desigur, mulți elevi din regiunea Galați vor dori să devină siderurgisti pentru a lucra în noul combinat care va intra în funcțiune în anul 1965. La fel ca ei, alți și alți tineri din regiunile țării își pot croi un ideal de viață pătruns de patriotism dacă noi vom ști să-l îndrumăm pe această cale. În măreția prevederilor proiectului de Directive se află o bogată forță educativă pe care noi, pedagogii, avem datoria să o folosim din plin în munca pedagogică de orientare profesională a fiecărui tînar pe care îl pregătim. În munca aceasta va trebui să se aibă de asemenea, în vedere direcțiile în care se simte cea mai mare nevoie de cadre, sectoarele economiei care se dezvoltă și cer forțe noi de muncă. Lecțiile, orele educative, activitatea practică și obștească trebuie folosite pentru a dezvolta dragostea, aptitudinile elevilor pentru muncă. În orientarea profesională a tinerilor absolvenți cadrele didactice trebuie să țină seama de faptul că planul de șase ani prevede ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate. Pedagogii pot aduce o contribuție de seamă în această

temelnice date ale elevilor, cit și pe calea orientării profesionale.

Din prevederile proiectului de Directive, noi, cei ce muncim în învățămînt, desprindem sarcini de cea mai mare însemnătate pentru activitatea noastră. Înțelegem că pentru școală, pentru învățămînt decurg îndatoriri nu numai din prevederile care se referă în mod direct la dezvoltarea învățămîntului, ci din întregul conținut al proiectului, din toate prevederile lui. Înțelegem totodată că acest proiect cere participarea noastră activă alături prin munca din școală cu elevii, cit și prin întreaga noastră activitate cultural-politică, patriotică, cetățenească. Avem în această privință posibilități variate pe care le oferă munca noastră de pedagogi, de intelectuali ai satelor, de participanți la activitatea cultural-obștească. Fiecare învățător și profesor să-și facă o datorie de cinste din a participa larg la îndeplinirea obiectivului profund patriotic — ridicarea satului, raionului, regiunii.

Din studierea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al partidului nostru izvorăște pentru oamenii școlii un întreg program de muncă. Noile sarcini vin să îmbogățească, să orienteze întreaga noastră muncă instructiv-educativă în direcția perspectivelor de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre. Prin tot ceea ce se va înfăptui pentru viața și bunăstarea oamenilor muncii, se vor crea condiții mereu mai bune de activitate și pentru fiecare om al școlii. O viață mai îmbelșugată și mai confortabilă, posibilități materiale mai mari înseamnă condiții mai bune pentru activitatea noastră, pentru îndeplinirea îndatoririlor noastre de educatori al generațiilor noi. Aceste perspective care izvorăsc din prevederile proiectului de Directive trezesc entuziasm, întăresc elanul și puterea noastră de muncă, forțele noastre creatoare. Oamenii școlii își exprimă în aceste zile hotărîrea de a ridica activitatea pedagogică la nivelul noilor condiții, al noulor posibilități ce li se creează.

Din cifrele și indicii cuprinși astăzi, deocamdată, în proiectul de Directive vor răsări în curînd faptele. Ceea ce astăzi este scris în proiect, mine va sta scris în bilanțul realizărilor. Pentru ca acest bilanț să fie la înălțimea așteptărilor, noi pedagogii vom depune toate eforturile, înțelegînd că aceasta este cea mai însemnată datorie patriotică și cetățenească, cea mai înaltă cerință pentru fiecare constructor al so-

Inchiderea anului școlar în învățămîntul ideologic

Comitetul raional de partid și secția de învățămînt și cultură din raionul Urziceni s-au preocupat intens de închiderea în bune condiții a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Munca pentru pregătirea încheierii cursurilor s-a desfășurat după un plan preluat în fața tuturor propagandiștilor de către directorul cabinetului de partid, tov. Vasile Rodi.

Pentru a se asigura un conținut corespunzător colocviilor, propagandiștii au fost pregătiți în seminarii speciale asupra problemelor ce urmează a fi dezbătute, asupra felului în care trebuie să se desfășoare discuțiile. De asemenea, li s-au acordat consultații. La rîndul lor, propagandiștii au organizat consultații pentru cursanți.

CONSTANTIN PREDA
propagandist

La 15 mai, în regiunea Hunedoara s-au ținut ultimele seminarii în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice și au început colocviile de sfîrșit de an, care se vor termina la 30 iunie. Sub îndrumarea comitetului raional de partid și cu sprijinul cabinetelor raionale de partid a fost alcătuit planul colocviilor și s-a organizat pregătirea propagandiștilor.

Zilele trecute, în raionul Sebeș a avut loc colocviul la anul I. Cu acest prilej propagandiștii și cea mai mare parte a cursanților au dovedit o bună pregătire. Cadre didactice ca Maria Rădulescu (Doștat), Paraschiv Brînză (Sugar), Ion Fulea (Roșia de Secaș) și altele au dat răspunsuri bune și documentate. Colocviul a arătat că mai sînt însă și unii învățători sau profesori (Silvia Georgescu, Silviu Fleșeriu, Lucia Decean — Sebes, N. Pătruț — Păuca) care n-au studiat cu deșulă profunzime documentele de partid, care fac confuzii sau interpretează fenomenele în mod simplist.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor importante ce revin cadrelor didactice cere din partea acestora pe lîngă o temeinică pregătire de specialitate și o bună pregătire ideologică. De aceea colocviile de sfîrșit de an în învățămîntul ideologic trebuie să fie pregătite cu seriozitate și să constituie pentru toate cadrele didactice un prilej de aprofundare a problemelor teoriei marxist-leniniste cuprinse în program și a felului cum se reflectă ele în activitatea practică a partidului nostru.

A. BUNEA

TRAIAN MOZA
directorul Cabinetului raional
de partid Baia Mare

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Printr-un recent ordin al Ministerului Învățămîntului și Culturii s-a stabilit ca examenul de absol. vire a școlii de 7 ani (cursuri de zi, serale și fără frecvență) și concursul de admitere în clasa a VIII-a (anul I al școlilor pedagogice) să se desfășoare după cum urmează:

1. Cursurile școlare la clasa a VII-a — învățămîntul de zi și seral — se vor încheia în seara zilei de 4 iunie 1960.

2. Examenul de absolvire a școlii de 7 ani la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență se va desfășura între 9-14 iunie 1960 și va consta din examinarea orală la următoarele obiecte:

- limba și literatura romină;
- matematica;
- istoria R.P.R.;
- geografia R.P.R.;
- fizica — pentru elevii școlilor din orașe — sau științe naturale botanica și zoologia — pentru elevii școlilor din mediul sătesc;
- limba și literatura maternă — pentru elevii școlilor și secțiilor cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Elevii vor fi examinați din materia claselor V-VII.

3. Concursul de admitere în clasa a VIII-a și în anul I al școlilor pedagogice se va desfășura între 18-26 iunie (sesiunea de vară) pe-

Datorită preocupării Comitetului regional de partid și a comitetului executiv al Sfatului popular regional pentru continuă ridicare a nivelului ideologic al oamenilor școlii, în acest an în regiunea Baia Mare au urmat învățămîntul ideologic 5.300 cadre didactice.

În cursul anului comitetele raionale și orașenești de partid au acordat o atenție deosebită desăvîșurării în bune condiții a învățămîntului ideologic. Membrii birourilor și comitetelor raionale și orașenești de partid au ținut lecții, consultații, au participat la pregătirea propagandiștilor care conduceau cercurile cadrelor didactice. De pildă tov. Dumitru Petric, prim secretar al Comitetului orașeneș de partid Baia Mare, tov. Dionisie Barany, secretar al comitetului raional de partid Sighet, tov. Robert Ștefan, secretar al comitetului raional de partid Șomcuta, tov. Gheorghe Rusu, secretar al comitetului raional de partid Tîrgu-Lăpuș și alți tovarăși bine pregătiți au ținut cu regularitate lecții și consultații.

Pentru a asigura încheierea cu succes a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice au fost pregătiți 22 de tovarăși recrutați din grupul de lectori, dintre activiștii de partid, asistenții școlii de partid de un an și alți tovarăși cu nivel ideologic și politic ridicat, pentru a ține consultații în fața cadrelor didactice în toate raioanele și orașele regiunii. Au avut loc consultații pe teme ca: „Învățătura marxist-leninistă despre partid”, „P.M.R. — forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră”, „Structura economică și de clasă în țara noastră în etapa actuală”, „Filozofia — concepție despre lume. Problema fundamentală a filozofiei. Învățătura marxist-leninistă — baza teoretică a politicii P.M.R.” și altele.

Printre tovarășii care au acordat asemenea consultații se numără tov. Francisc Duma, directorul adjunct al cabinetului regional de partid, care a vorbit în fața învățătorilor și profesorilor din raionul Tg. Lăpuș, în raionul Carei a vorbit tov. Gheorghe Suijo, șeful catedrei de Istorie a P.C.U.S. și a mișcării muncitorești internaționale de la școala de partid de un an, în fața cadrelor didactice din raionul Sighet a luat cuvîntul tov. Ludovic Markovits, activist al comitetului regional de partid, în alte raioane, au vorbit tovarășii Moise Fetea, secretar al comitetului regional U.T.M., Vasile Bălaj, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului popular regional

TRAIAN MOZA
directorul Cabinetului raional
de partid Baia Mare

planificate și între 1-6 sept. (sesiunea de toamnă) pentru ocuparea restului de locuri.

În sesiunea de vară probele scrise se vor da după cum urmează:

- limba și literatura romină — 18 iunie;
- matematica — 19 iunie;
- limba și literatura maternă — 20 iunie.

Examenul oral începe în ziua de 21 iunie la școlile cu limba de predare romină și la 22 iunie la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

4. Examenul de absolvire și concursul de admitere se vor desfășura în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală.

Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează în vara anului 1960 un curs de perfecționare pentru profesorii care predau elemente de marxism-leninism la școlile medii de cultură generală și la școlile profesionale și tehnice, precum și un curs cu profesorii care predau istoria patriei. Pentru a veni în ajutorul profesorilor care vor urma aceste cursuri, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat și difuzat tuturor școlilor de învățămînt și cultură regionale programele cursurilor respective, spre a fi puse la dispoziția celor interesați.

Puternic imbold în muncă

Spre învățământul general de 8 ani

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru planul economic de perspectivă reflectă cât se poate de clar grija partidului nostru pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Privind în urmă cu 15—20 de ani și comparând situația de atunci cu aceea de azi a muncitorilor, țărănilor muncitori și intelectualilor, precum și cu aceea pe care o vor avea ei peste cîțiva ani, ramii uimit de marile realizări înfăptuite de partidul și statul nostru în folosul masei largi muncitoare.

De la țaranul analfabet de altădată la țaranul care nu numai că știe să scrie și să citească, dar are cerințe culturale mereu mai ridicate, de la truditul uzinelor și ogoarelor forțat de nevoi să vadă în învățatură un lux la muncitorul și țaranul muncitor care își vâd fiii urmind cele mai înalte școli, s-a străbătut o cale lungă, în care munca stăruitoare de culturalizare a masei, în fruntea căreia au mers comuniștii, s-a îmbinat cu dragostea pentru popor și dorința fierbinte de a-l vedea progresînd.

Iată că acum partidul nostru propune, pe baza condițiilor create în țara noastră, trecerea la învățământul general de 8 ani. Fiecare cetățean al țării va avea cel puțin 8 clase. Aceasta arată limpede cât de

departe am ajuns într-un timp atât de scurt, ce drum lung am străbătut din vremea cînd abia se întreprindea obligativitatea cursului primar, nerealizată în fapt niciodată în vremea regimului burghez-moșieresc din pricina condițiilor mizerabile de trai ale maselor muncitoare și din pricina numărului insuficient de școli.

Trecerea treptată la învățământul general de 8 ani, în urma generalizării în viitorul apropiat a învățământului de 7 ani, constituie o nouă etapă, superioară în ridicarea nivelului cultural al întregului popor. Ca învățător sint hotărît să luptăm cu toate eforturile pentru realizarea acestui nou și important obiectiv al învățământului.

Școala de 7 ani din comuna noastră a fost înființată în 1948. La început, înscrierea în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a n-a fost o treabă ușoară. Rînd pe rînd, luminați de partid, țărăni muncitori au înțeles însă că știința de carte este un drept al lor, că aceasta nu mai este un privilegiu al claselor avute. Sub îndrumarea organizației de partid comunale, cu sprijinul acordat de statul popular, precum și de organizațiile obștești, s-a ajuns ca în anul 1958 să se înscrie în clasa a V-a toți elevii absolvenți ai clasei a IV-a. Sintem siguri că și sarcina de a se realiza învățământul de 8 ani o vom îndeplini la vreme.

Ținîndu-se seama de condițiile înaintării noastre spre socialism, de realizarea treptată a învățământului general de 8 ani și de prelungirea la 12 ani a duratei învățământului de cultură generală, va crește desigur, volumul cunoștințelor de matematică, fizică, chimie, științe naturale etc., se va adînci studiul disciplinelor predate și, desigur, se va spori numărul orelor destinate activității practice. Este necesar ca în programele ce se vor elabora pe baza noilor sarcini ale învățământului să se prevadă pentru școala sătească mai multe cunoștințe din domeniul tehnicii agricole moderne. Sarcinile mari care stau în fața agriculturii, ca și perspectiva înzestrării ei cu tot mai multe mașini și unelte perfecționate reclamă oameni bine pregătiți, care, folosind cu pricepere tehnica înaintată, să poată smulge naturii daruri tot mai bogate.

Cadrele didactice, însușite de succesele obținute pînă acum sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, salută cu căldură prevederile referitoare la învățământ cuprinse în proiectul de Directive, prevederi care vor determina ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, mai buna pregătire a tinerei generații.

Inv. GH. ȘIRETEANU
comuna Sîpote-Hirlău
regiunea Iași

Apariția în presă a proiectului Directivei celui de al III-lea Congres al P.M.R. a fost primită cu viu interes de toate cadrele didactice din patria noastră. În cliseu: În cancelaria Școlii medii nr. 4 din Oradea profesorii citind proiectul de Directive

Pe drumul ales vom merge cu hotărîre

Animatie proprie ceasurilor prin-zului, cînd cursurile iau sfîrșit, iar tinerii părăsesc grăbiți sălile îndreptîndu-se spre sufragerie. Pe culoarul larg, cu vedere spre curte, al Institutului pedagogic de învățători din București, cîțiva viitori absolvenți stau de vorbă. Între ei, o tinăradă ține în mînă un ziar, cercetînd cu interes paginile care cuprind proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. Discuția în care s-au antrenat îi arată preocupată de ceea ce va trebui să facă fiecare din ei pentru a ajuta la îndeplinirea acestor directive.

Sînt în pragul unei noi vieți. Doar mai e alt de puțin pînă se încheie șirul zilelor de școală! În sufletele lor își fac loc păreri de rău la gîndul despărțirii — poate pentru todeauna — de cel mai bun prieten, de cel mai iubit profesor, de banca, de colțul preferat din grădina, din curte, din sala de mese. În zilele acestea sînt însă mai puternică, mult mai puternică decît regretul, bucuria noii vieți, bucuria muncii nobile pe care o vor începe. O citești în ochii limpezi și neastîmpărați ai acestor tineri absolvenți, o auzi în glasul lor, o simți în gesturile lor.

— Să fii învățător — ne spune cu emoție Florica Diaconu din anul II B — e un lucru nespus de frumos. Doar meseria noastră e una din cele mai înălțătoare sub soare.

— Să devin învățător — acesta a fost din copilărie visul meu cel mai drag — mărturisește Ioan Zărnescu din anul II A. Să fii învățător în satul meu...

— Eu sînt bucureșteancă — intervine Al. Șerban, o tinăradă cu ochi scîlpînd de inteligență. Sintefi probabil înclinată să creadă că am nimerit din întâmplare la Institutul de învățători. Ei bine, nu am nimerit aici, ci am venit singură dorind să devin învățătoare. Și trebuie să vă arăt că vreau să fii repartizată la sat, fiind convinsă că acolo este mai multă nevoie de munca mea. Vreau să văd cum crește nivelul cultural al sătenilor, să am mulțumirea că în aceasta este și o bună parte din munca mea. Nu mă îngrijorează faptul că voi trăi la sat. Nu poate să mă îngrijoreze, mai ales acum. Viața satelor, o dată cu întreaga noastră viață, se schimbă zi de zi. Directivele Congresului arată schimbările mari ce vor avea loc în domeniul economiei și culturii, cum se va ridica nivelul dezvoltării în toate compartimentele vieții din fiecare regiune. Desigur pentru aceasta va trebui să pun și eu amărul. Tocmai acest lucru mă îndeamnă să merg la sat.

Stau de vorbă îndelung cu acești trei tineri — cu toții fruntași de carte — și admir voința lor de a face treabă acolo unde vor merge, mă bucură seriozitatea cu care discută despre cele ce au de făcut a-

tunci cînd își vor lua locul în primire. Maria Șerban de pildă știe că trebuie să aibă o clasă bună la carte, să muncească cu seriozitate pe tărîm școlar și extrașcolar. Și este sigură că va avea succes numai desfășurînd o muncă plină de răbdare, de dragoste și devotament.

— Nu vreau să-mi fac școala de ris — ne spune printre altele. De asemenea, nu vreau să înșel așteptările partidului nostru care-și pune mari speranțe în tinăra generație. Vreau să muncesc neobosit pentru atragerea tuturor copiilor la școală și voi sprijini în fapte prevederile partidului nostru — despre care am luat cunoștință din proiectul de Directive — cu privire la înfăptuirea învățământului de 8 ani.

Ioan Zărnescu este interesat preoccupied de ceea ce va face pentru atragerea tuturor țărănilor muncitori în gospodăria agricolă colectivă.

— Înainte de a merge la armată și de a mă înscrie în insulit am fost învățător suplînitor — ne spune el. Pe atunci, în satul meu se înjgheba de abia gospodăria colectivă. Am ajutat și eu cum am putut la lămurirea țărănilor muncitori asupra avantajelor muncii în comun. Ca utemist vreau ca și acum, cînd în satul meu se apropie încheierea colectivizării, să particip alături de vîrstnici, alături de comuniști, la înscrierea în colectivă a ultimelor familii. Prin aceasta voi ajuta și eu ca prevederile proiectului de Directive ale Congresului să capete viață.

Tinăra Florica Diaconu se însușește vorbind despre ceea ce are de gînd să facă pentru culturalizarea maselor de țărani, spre a-și aduce contribuția la înfăptuirea Directivei Congresului.

— Sint convinsă că voi putea face multe pentru atragerea țărănilor muncitori la căminul cultural, unde vor avea posibilitatea să audieze conferințe de specialitate în problemele muncii agricole. Voi putea face multe — și sint hotărîtă să lupt cu perseverență — pentru dezvoltarea gustului pentru citit al țărănilor muncitori din comuna în care voi munci, a interesului pentru comora cuprinsă între jilele cărților, a dragostei pentru artă, pentru frumos...

Utemistul I. Zărnescu, care a ascultat pînă la urmă mărturisirile colegelor lui, ține să facă o precizare.

— Acum, în prag de nouă viață, pe fiecare din noi ne năpădesc gînduri multe. Dar pe drumul pe care vom apuca în curînd nu vom merge șovăind, căci îl cunoaștem bine. Partidul și școala — ne asigură tinăradă sub privirile aprobative ale celor două fete — ne-au arătat clar drumul nostru în viață. Și toate aceste gînduri ale noastre sint îndreptate spre ce vom putea face mai bine și mai folositor pe drumul sigur și drept arătat de partid.

A. G.

Se dezvoltă învățământul în regiunea noastră

Alături de toți oamenii muncii din țară, cadrele didactice din regiunea Pitești au primit cu entuziasm proiectul Directivei Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. E-le au studiat cu atenție prevederile referitoare la dezvoltarea învățământului, bucurîndu-se mult de marile perspective ce se deschid în fața acestuia.

În regiunea noastră, prin măsurile ce au fost luate în cursul acestui an sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R. și cu sprijinul Comitetului executiv al sfatului popular regional, s-a reușit să se facă un pas hotărît spre generalizarea învățământului de 7 ani. În anul școlar 1960—1961 vom merge și mai departe pe acest drum. Astfel, vor funcționa încă 55 de școli noi, ceea ce va asigura generalizarea învățământului de 7 ani în proporție de 97—98%. De asemenea, se vor construi din fond central un număr de 66 clase iar din contribuția voluntară a cetățenilor și prin împrumuturile acordate de stat vor fi date în folosință un alt număr de săli de clasă. Cadrele didactice au fost mobilizate ca, sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul larg al sfaturilor populare și al organizațiilor obștești, să desfășoare o largă acțiune pentru convingerea părinților în vederea înscrierii tuturor absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a. În acest fel se vor crea condiții ca în regiunea noastră să se încheie procesul de generalizare a învățământului de 7 ani cu un an mai de vreme.

Fiește, nu avem de gînd să ne oprim aici. Proiectul de Directive arată că în țara noastră se va realiza trecerea treptată la învățământul general de 8 ani. Cadrele didactice din regiunea Pitești vor sprijini cu entuziasm acțiunile întreprinse pe această linie.

O dată cu dezvoltarea învățământului pe linia indicată de partid, ne preocupăm și de continua îmbunătățire a instruirii și educării elevilor, în special în direcția realizării unei legături strînse a învățământului cu practica construcției socialiste. În acest an școlar, 130

de clase ale școlilor de 7 ani și medii din localități urbane și din centrele muncitorești au efectuat lucrări practice de atelier. În viitorul an școlar, prin construirea de noi ateliere și printr-o mai justă folosire a atelierelor existente, prin dotarea lor corespunzătoare cu unelte și scule, prin sprijinul dat de întreprinderi vom asigura ca toți elevii clasei V—XI din orașe și centre muncitorești să efectueze lucrările practice.

Ținînd seama de faptul că realizarea sarcinilor cu privire la agricultură cuprinse în proiectul de Directive necesită cunoașterea de către oamenii muncii de la sate a realizărilor științei agrotehnice moderne, ne vom concentra mai mult atenția asupra dezvoltării celor 16 școli agricole existente în regiune și asupra extinderii rețelei școlilor agricole aparținînd sfaturilor populare. Vom continua măsurile luate încă din vara anului trecut pentru pregătirea temeinică a profesorilor care predau cunoștințele agricole în școlile de 7 ani și vom extinde lucrările practice agricole ale elevilor pe terenurile unităților agricole socialiste, așa încît absolvenții școlilor de 7 ani să aibă cunoștințe și deprinderi agricole temeinice.

Insușeștii de perspective largi ale vieții noi din patria noastră, învățătorii și profesorii din regiunea Pitești înlîmpină cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu noi realizări în munca din școală și pe tărîm obștesc. Ei și-au sporit contribuția la grăbirea lucrărilor de construcție, luîndu-și angajamentul să amenajeze cât mai multe localități de școli pînă la Congres, să asigure realizarea cât mai grabnică a generalizării învățământului de 7 ani, să desfășoare o activitate susținută pentru legarea școlii de practica construcției socialiste.

ION RADU
șeful secției învățămînt
și cultură din regiunea
Pitești

Strînsă legătură cu practica

Am citit cu deosebită atenție proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. Am văzut ce sarcini mărețe stau în fața industriei și agriculturii noastre, ce minunate perspective de dezvoltare li se deschid și am înțeles cât de bine pregătiți trebuie să fie muncitorii, tehnicienii și inginerii chemați să minuiască mașinile și uneltele perfecționate, să depășească normele, să se ia la întrecere cu timpul pentru depășirea planului. Totodată, am înțeles cât de mare este răspunderea noastră, a celor ce pregătim tinerele vîrstare ale patriei — schimb de mine al constructorilor de azi. Sintem convinși că îmbinarea învățării cu munca în producție, legarea cunoștințelor de viață, dezvoltarea dragostei elevilor pentru munca fizică asigură pregătirea viitorilor constructori în raport cu cerințele mersului nostru impetuos spre socialism. De aceea, prevederea referitoare la legarea tot mai strînsă a învățământului cu practica construcției socialiste, cuprinsă în proiectul de Directive ne mobilizează la acțiuni și mai hotărîte pe această linie.

Cred că ne-ar fi de un real folos elaborarea de către Ministerul Învățămîntului și Culturii a unor îndrumătoare speciale privind lucrul manual, lucrările practice de atelier sau de pe lotul școlii și cele desfășurate direct în producție. Paralel cu aceasta, ar fi bine ca publicațiile noastre de specialitate să ne îndrume mai amplu și mai precis asupra modului cum trebuie să conducem instruirea practică a copiilor. Sint de părere, de asemenea că este necesară o preocupare mai stăruitoare pentru efectuarea unor lucrări practice diferențiate pentru băieți și fete.

Vom munci cu rivăd pentru a traduce în viață Directivele Congresului dorind din inimă să creștem un tineret capabil, multilateral pregătit.

IRINA BAINȚAN
directoarea adjunctă
a Școlii de 7 ani nr. 3
din Satu Mare

In ultimă etapă

Pe ce probleme axăm repetarea materiei

Pe ce capitole, teme și probleme din programă să axăm recapitularea materiei? Iată o întrebare pe care și-o pun acum majoritatea cadrelor didactice, o întrebare căreia fiecare învățător și profesor caută să-i dea cel mai bun răspuns.

Profesorii de matematică, fizică și chimie de la Școala serală de pe lângă uzinele „Semănătoarea” din Capitală, călăuziți de preocuparea de a sprijini și în cadrul lecțiilor de recapitulare activitatea din producție a elevilor, au pornit în alegerea temelor pe care le vor recapitula cu aceștia de la concluziile unui studiu întreprins în uzină cu ajutorul muncitorilor, al tehnicienilor și chiar al elevilor. Studiul a avut ca principal obiectiv să arate care dintre cunoștințele predate în cadrul fiecărei discipline îi ajută cel mai mult pe muncitorii-elevi în activitatea lor din producție. Cunoșcând bine specificul muncii din producție a muncitorilor-elevi, profesorii din școala noastră vor să contribuie și prin lecțiile de recapitulare la ridicarea nivelului tehnic al acestora, la ridicarea calificării lor, pentru a-i ajuta astfel în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune atât la învățatură cât și în munca lor din întreprinderi.

Fără a neglija recapitularea principalelor cunoștințe pe care le-au transmis elevilor în cursul anului școlar, profesorii de matematică, fizică și chimie vor acorda în cadrul lecțiilor de recapitulare cea mai mare atenție îndoeșii acelor probleme care le sînt utile în producție muncitorilor-elevi. La clasa a VIII-a, bunăoară, profesorul de matematică și-a propus ca — pe lângă rezolvarea unor exerciții și probleme care să-i ajute pe elevi să-și însușească principalele cunoștințe privitoare la calculul algebric, la operațiile cu expresii iraționale și la rezolvarea ecuațiilor de gradul I și II — să stăruie în special asupra unor probleme de geometrie, ca cele privitoare la măsurarea unghiurilor, la unități de măsură, la patrulater și construcții grafice, pentru că aceste cunoștințe le folosesc muncitorilor-elevi în cea mai mare măsură la citirea desenelor tehnice, la stabilirea unor cote care nu sînt specificate în documentația tehnică după care lucrează, la efectuarea trasajelor etc.

La clasa a IX-a, în cadrul recapitulării cunoștințelor de algebră, profesorul de matematică va acorda o atenție deosebită cunoștințelor privitoare la logaritmi, la operații cu logaritmi și la folosirea tabelelor, fără a neglija recapitularea cunoștințelor fundamentale privitoare la funcția de gradul II, la progresii și la funcția exponențială. El se va opri mai îndelung însă asupra logaritmilor, pentru că aceasta îl va da prilejul să insiste asupra calculelor aproximative, asupra rotunjirii rezultatelor unor calcule aproximative, asupra folosirii tabelelor în activitatea practică — cunoștințe a căror recapitulare se va desfășura pe baza unor exemple din munca desfășurată în producție de către elevi. De asemenea, în recapitularea geometriei la clasa a IX-a profesorul se va opri mai mult asupra teoremei lui Thales, asupra relațiilor în triunghiul dreptunghic, asupra teoremei lui Pitagora generalizată și asupra construcției poligoanelor regulate. Aceste cunoștințe — așa cum a reieșit din studiul organizat în întreprindere — au o aplicabilitate largă în activitatea practică a lucrătorilor, strungarilor, frezătorilor, în activitatea lor de constructori de mașini și unelte agricole.

La fel vor proceda în recapitularea materiei și profesorii care predau matematica la clasele a X-a și a XI-a. La clasa

a X-a, de pildă, accentul va cădea pe recapitularea unor cunoștințe de geometrie în spațiu și de trigonometrie, care le oferă muncitorilor-elevi posibilitatea lărgirii orizontului lor tehnic.

Asfel, se va stăruie asupra desfășurării pieselor din tablă și asupra formelor geometrice ale acestora, asupra formulelor care-i ajută pe muncitorii-elevi în calcularea unor elemente cum sînt modulul, pasul, diametrul primitiv și numărul de dinți al roților dințate, asupra confecționării melcilor necesari combinelor de cereale etc.

Și în planurile de recapitulare a cunoștințelor de fizică și chimie se acordă prioritate acelor teme care au o cît mai strînsă legătură cu activitatea din producție a muncitorilor-elevi. Astfel, la clasa a VIII-a se vor recapitula noțiunile fundamentale despre mișcarea rectilinie uniform-variabilă și despre mișcarea circulară, cunoștințele privitoare la legile dinamicii, la energia mecanică, la compunerea și descompunerea forțelor, la mașini simple. Aceste cunoștințe vor fi recapitulate prin probleme și demonstrații practice, folosindu-se exemple din producție. De pildă, o dată cu recapitularea cunoștințelor privitoare la mișcări se vor analiza angrenaje, se vor face referințe concrete la transmiterea mișcării prin curele, la transformarea mișcării circulare în mișcare rectilinie în funcționarea unor mașini agricole cum sînt mașina de treierat, combina etc.

Studiul electricității a stîrnit mult interes în rândul elevilor clasei a X-a, deoarece este legat nemijlocit de munca lor în producție. Tocmai de aceea ei au solicitat profesorului lor ca în cadrul recapitulării să se oprească asupra legilor curenților electrici continuu și alternativ, asupra construcției și funcționării generatorilor, motoarelor și transformatoarelor de curent etc. Ca urmare, lecțiile de recapitulare a cunoștințelor privitoare la legile curenților electrici se vor desfășura prin studierea unor rețele de curent din atelierele întreprinderii. Aceste legi vor fi aplicate la dimensionarea circuitelor, la

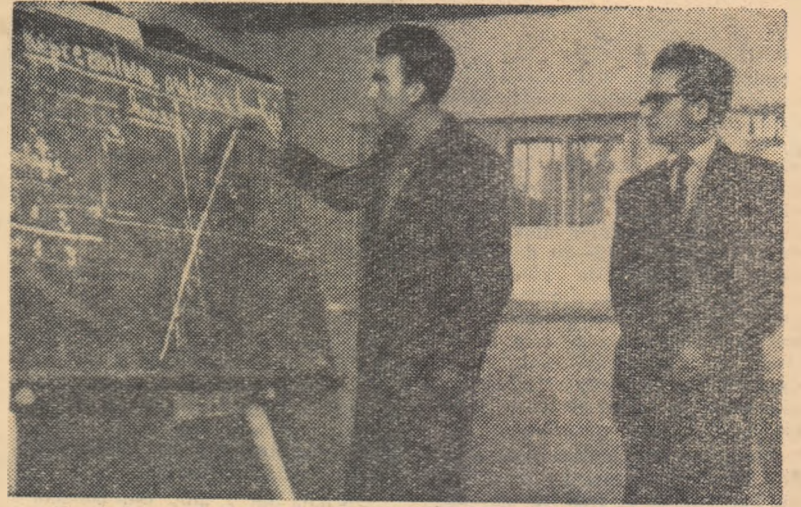
montarea în circuit a aparatelor electrice de măsură și la mînuirea lor, la montarea diferențelor receptori etc.

La chimie în clasa a X-a se va insista în cadrul recapitulării asupra cunoștințelor privitoare la metale, la proprietățile fizice și chimice ale acestora, la coroziune, la importanța economică a combaterii coroziunii etc. Cu această ocazie elevii clasei a X-a își vor adînci cunoștințele asupra proprietăților oțelului și asupra folosirii acestui metal în construcția diferitelor piese ale mașinilor și uneltelor agricole. Profesorul de chimie și-a propus să ceară muncitorilor-elevi care lucrează în cadrul secției de sculării ca în timpul lecției de recapitulare să vorbească despre diferite oțeluri speciale care se folosesc la fabricarea sculelor, precum și despre tratamentul care se aplică oțelurilor pentru a le mări sau micșora duritatea. În acest fel elevii vor înțelege mai bine fundamentul științific al acestui fenomen pe care ei îl întîlnesc adesea în producție.

În același timp, toți profesorii din școala noastră au prevăzut în planul lor pentru lecțiile de recapitulare, referiri la mărețele perspective pe care le deschide industriei noastre proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. În lecția de recapitulare la chimie cu tema metale neferoase, de exemplu, se va vorbi despre perspectivele pe care le deschide folosirea rezervelor industriale de minereuri de metale neferoase, prin construcția unui mare combinat de aluminiu și prin dezvoltarea capacității de producție a uzinelor metalurgice pe bază de tehnologii moderne. Asemenea referințe concrete se vor face și la lecțiile de fizică, matematică, științe naturale etc.

În acest fel, cadrele didactice se străduiesc să facă lecțiile de recapitulare cât mai folositoare instruirii multilaterale a muncitorilor-elevi.

I. LUPU

Oră de matematică la Școala medie serală din Pucioasa

Știri

Cercul pedagogic al învățătorilor din comunele Lespezi, Siretel și Crivești, raionul Pașcani, se preocupă îndeaproape, în această etapă, de orientarea membrilor lui în ceea ce privește buna organizare și desfășurare a lecțiilor recapitulative.

De curînd, într-una din ședințele cercului a fost prezentat un referat intitulat „Importanța recapitulării finale a materiei”. Referatul a fost ilustrat cu numeroase exemple concrete din activitatea didactică a învățătorilor.

Cu acest prilej s-a organizat și o lecție deschisă la clasa a IV-a, cu tema „Războaiele țărănești din țara noastră”. Atît referatul cît și lecția au constituit un bun prilej de schimb de experiență în ceea ce privește activitatea pe care trebuie să-o desfășoare învățătorii în ultimele săptămîni ale anului școlar în vederea încheierii cu succes a cursurilor.

★

Secția de învățămînt și cultură a raionului Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, a luat din vreme o serie de măsuri concrete pentru ca timpul rămas pînă la sfîrșitul anului școlar să fie valorificat din plin de directorii școlilor și de cadrele didactice în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor.

Astfel, pentru rezolvarea ca

succes a sarcinilor ce revin școlilor în această ultimă etapă, inspectorii secției raionale au dat îndrumări în legătură cu parcurgerea la timp și în întregime a programelor școlare, cu organizarea și desfășurarea lecțiilor de recapitulare și cu ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățatură. De asemenea, secția raională de învățămînt și cultură a recomandat școlilor să ia măsuri pentru evitarea suprîncercării elevilor cu teme pentru acasă.

Luînd în considerare recomandările secției, multe școli din raion au stabilit din vreme tematica lecțiilor recapitulative, au organizat meditații și consultanțe pentru elevii rămași în urmă la învățatură. O grijă deosebită se acordă pregătirii elevilor din clasele a VII-a și a XI-a, care vor da examene. Pentru aceștia s-au organizat lecții speciale de sinteză.

Asistînd la ore, inspectorii îi îndrumează pe învățătorii și profesorii să lege strîns lecțiile recapitulative de practică, să consolideze deprinderile practice ale elevilor. Inspectorii sînt în legătură strînsă cu fiecare școală din raion, pentru a cunoaște cît mai bine activitatea desfășurată de cadrele didactice în această perioadă, pentru a le da un ajutor cît mai concret.

Orientarea profesională a elevilor

Numeroși tineri vor absolvi în curînd școala. Este firesc ca în aceste zile profesorii și diriginții lor să se preocupe și mai stăruitor decît pînă acum de problema îndrumării acestora pentru activitatea ce o vor desfășura în etapa viitoare, după absolvire.

Perspectivile grandioase pe care le deschide în fața poporului nostru proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă și sarcinile de o deosebită însemnătate puse în fața tuturor ramurilor economice și culturale naționale ridică astăzi în fața pedagogilor cu și mai multă tărie problema orientării profesionale a viitorilor absolvenți ai școlii de cultură generală.

Una din principalele sarcini puse în fața învățămîntului de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al partidului nostru este aceea de a asigura pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economice naționale, culturii și ocrotirii sănătății și legarea sa tot mai strînsă de practica construcției socialiste. După cum reieșe din proiectul Directivelor pînă în 1965 va trebui să crească de peste 2,5 ori,

față de numărul care exista în 1959, numărul elevilor din anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați, de peste 2 ori al celor din anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice și de aproape 2 ori al studenților din anul I al institutelor tehnice de învățămînt superior, în așa fel ca în perioada 1960—1965 să intre în producție circa 260.000 muncitori calificați, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară. Aceste obiective de mare importanță trebuie să stea în primul rînd în atenția cadrelor didactice în munca lor de îndrumare a tineretului școlar.

Dacă pentru învățării care predau la clasa a IV-a sarcina este aceea de a îndruma pe toți elevii lor să continue cursurile școlii de 7 ani, pînă la completa ei generalizare în anii 1962—1963, pentru profesorii și diriginții claselor a VII-a și a XI-a orientarea justă a viitorilor absolvenți constituie o îndatorire imediată de mare răspundere. În decursul anilor de școală ei au avut posibilitatea să cunoască bine inclinațiile și aptitudinile fiecărui elev, preferințele sale, să-și dea seama în ce măsură dorințele părinților corespund cu aceste inclinații. Din această cunoaștere ei au putut să tragă concluziile cele mai juste cu privire la drumul pe care trebuie să meargă în viață elevii lor, în așa

fel ca ei să fie cît mai utili societății. Majoritatea profesorilor și diriginților, înțelegînd marea răspundere ce le revine în orientarea elevilor lor, îi îndrumă spre acele profesii pentru care au inclinații aceștia și care sînt legate de perspectivele dezvoltării economice și culturalei noastre socialiste.

Dezvoltarea pe care au luat-o învățămîntul mediu, profesional, agricol și de meserii în patria noastră creează condiții pentru ca majoritatea absolvenților școlii de 7 ani, care a devenit școală de masă, să-și continue învățătura. În momentul de față, ca urmare a dezvoltării industriei și agriculturii, a tuturor ramurilor economice, precum și a perspectivelor mari de viitor în această privință, numărul locurilor din învățămîntul profesional, agricol și de meserii depășește pe cel al locurilor din învățămîntul mediu. Economia națională are nevoie în timp scurt de tot mai numeroși muncitori și tehnicieni bine pregătiți. Îndrumarea viitorilor absolvenți ai clasei a VII-a spre acest învățămînt cu mari perspective trebuie să stea în centrul atenției cadrelor didactice. Dar nu o îndrumare făcută la întîmplare. Absolvenții trebuie îndreptați în primul rînd spre școlile profesionale existente în regiune, cu deosebire spre meseriile specifice ramurilor în fața cărora se deschid perspective de dez-

voltare. Este foarte important ca în această acțiune să se aibă în vedere ca fiecare raion, fiecare regiune să-și pregătească dintre absolvenții școlilor de cultură generală cadre proprii pentru nevoile dezvoltării întreprinderilor sale industriale. O deosebită grijă trebuie să se acorde în același timp îndrumării absolvenților din mediul sătesc spre școlile agricole și de meserii, pregătindu-i astfel să lucreze în agricultură, în gospodăriile agricole de stat și colective, să devină cadre de mecanicizatori, muncitori agricoli, zootehniști, legumicultori, piscicultori, viticultori, în funcție de ramurile agriculturii specifice regiunii.

Pedagogii trebuie să gîndească în proporție să-și îndrumă pe absolvenții spre o școală sau alta în funcție de plasarea de producție ale acestora. De aceea, școlile de învățămînt și cultură au datoria să informeze școlile de 7 ani asupra sarcinilor de producție în învățămîntul profesional, agricol, de meserii.

Dezvoltarea continuă a țării și introducerea în industrie și în agricultură a celor noi și perfecțelor ale științei au impus o calificare profesională în larg rînd al tineretului. Însușirea cunoștințelor și a aptitudinilor necesare activității în producție, în activitatea științifică și în activitatea

Practica în agricultură

Practica pe ogoare constituie unul din mijloacele de bază pe care le are la îndemână școlile sătești în vederea asigurării unei legături strinse între învățământ și producția agricolă, în vederea pregătirii elevilor pentru munca pe care o vor desfășura, după absolvirea școlii, în unitățile agricole socialiste.

Elevii claselor a V-a și a VI-a din școlile sătești desfășoară de regulă practica agricolă la sfârșitul anului școlar, în luna iunie, timp de 12 zile. Acest mod de organizare a practicii dă multe rezultate bune, îndeosebi datorită faptului că elevii au posibilitatea să aplice astfel multe din cunoștințele pe care și le-au însușit în decursul întregului an școlar. Ținând însă seama de faptul că în luna iunie există de obicei un număr destul de redus de lucrări agricole care să asigure aplicarea în viață de către elevi a cunoștințelor dobândite de ei la lecții și posibilitatea formării unor deprinderi variate de muncă, instrucțiunile Departamentului școlilor din M.I.C. în legătură cu organizarea și desfășurarea activităților practice ale elevilor prevăd posibilitatea de a se organiza practica în agricultură și în alte etape ale anului școlar, și anume în acele perioade în care sunt concentrate lucrări agricole mai numeroase și mai variate.

Luind în considerație recomandările M.I.C. cu privire la organizarea practicii agricole pe etape corespunzătoare celor mai importante munci agricole, s-a organizat o asemenea practică la școlile din Bolintinul din Vale, regiunea București și Șelimbăr, regiunea Stalin pe baza unui plan experimental alcătuit sub îndrumarea Institutului de științe pedagogice. Pentru început s-a stabilit ca practica agricolă experimentală să fie ținută în trei etape, în perioada aprilie-iunie.

La Școala medie din Bolintinul din Vale, prima etapă a practicii a început la data de 11 aprilie și a durat trei zile. Practica s-a desfășurat pe terenul gospodăriei școlare, care are o suprafață de circa 10 ha, din care 4,92 ha teren arabil și 5,96 ha livadă. În această perioadă elevii au avut posibilitatea să participe la următoarele lucrări: tăieri de rădăcini și de corectare la pomii pe rod, desfundatul în jurul pomilor și formarea făruriilor, prășitul căpșunilor, pregătirea straturilor pentru ceapă și morcovi, plantarea arpagicului pe

straturi și semănatul morcovilor, semănatul porumbului dublu hibrid KT 7 și Pionier 373, plantatul cartofilor, îngrășarea suplimentară a orzului cu azot de amoniu. Etapa următoare a avut loc în zilele de 16, 17 și 18 mai, iar ultima etapă se va desfășura între 20--25 iunie.

La Școala de 7 ani din comuna Șelimbăr prima etapă a practicii s-a desfășurat pe terenul gospodăriei agricole colective din localitate, în zilele de 27-29 aprilie. Elevii au efectuat lucrări de marcarea terenului pentru plantatul cartofilor, au tratat cartofi și semințe de porumb cu îngrășăminte bacteriene, au plantat cartofi, au semănat porumb dublu hibrid și porumb pentru siloz, au plantat răsaduri de varză, au acoperit cartofii contra brumei. În etapa a doua a practicii, care are loc în aceste zile, se efectuează îndeosebi lucrări de plantare a roșiilor și vinetelor, de administrare a îngrășămintelor azotoase, fosfatice și potasice la varza timpurie, de polenizare a secarei etc., iar în ultima etapă, între 20 și 25 iunie, elevii vor efectua plivitul și buchetatul morcovului, prășitul și îngrășarea porumbului, copilitul roșiilor, recoltatul griului etc.

Pentru fiecare etapă lucrările au fost prevăzute în planul general întocmit la începutul perioadei de practică, diferențându-se de la o școală la alta în funcție de condițiile concrete ale localității și ale raionului respectiv. De exemplu, la Șelimbăr, unde din cauza unui vânt local puternic legumele suferă în primele zile după plantare, elevii au experimentat plantarea răsadului de legume pe rigole mai adâncite și în poziție oblică față de direcția vântului.

Elevii au fost organizați în echipe și brigăzi și lucrează sub conducerea profesorilor de cunoștințe agricole și a diriginților. De asemenea, asistă la practică profesorii care au ore în zilele respective la clasele a V-a și a VI-a.

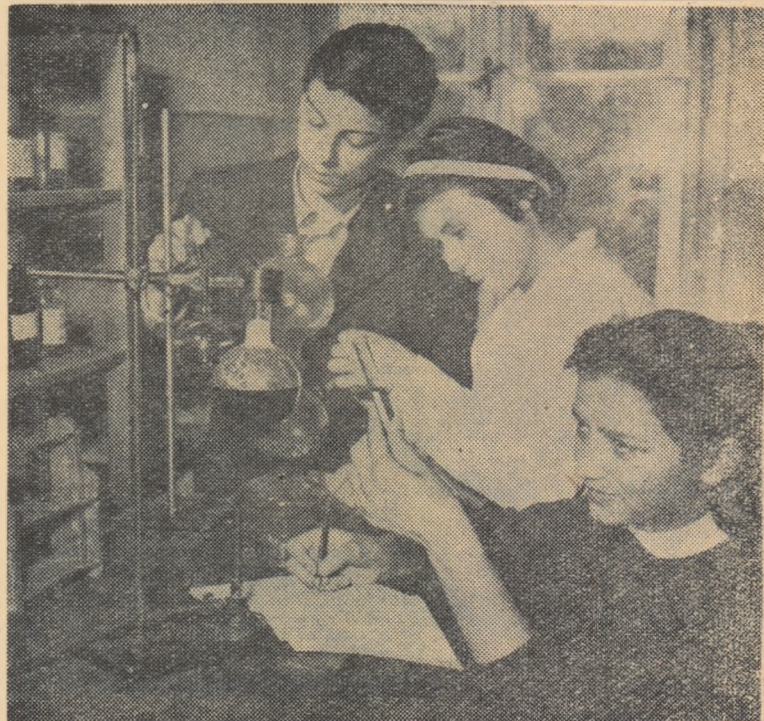
Organizarea în mod eșalonat a practicii agricole nu prejudiciază cu nimic buna desfășurare a procesului de învățământ, deoarece cursurile se prelungesc cu 12 zile.

Rezultatele obținute în urma organizării primei etape a practicii dovedesc că ea își atinge scopul. Aplicând în practică cunoștințele primite în timpul anului elevii au înțeles mai bine, de exemplu, rolul îngrășămintelor artificiale administrate în diferite faze de dezvoltare a plantelor și mai ales au

căpătat deprinderea de a le folosi sub diferite forme, de a stabili concentrația soluției etc. Și mai important este faptul că ei au învățat să trateze semințele și răsadurile cu îngrășăminte bacteriene și au avut posibilitatea să constate prin comparație eficacitatea acestora. De asemenea, în această perioadă elevii au înțeles cum trebuie amenajat un teren pentru legumicultură, au învățat să stabilească locul sursei de apă, pantele necesare, modul de formare a canalelor principale și secundare și îndreptarea lor o dată cu circulația apei.

Astfel, prin participarea elevilor la lucrări agricole variate s-a putut strânge și mai mult legătura între cunoștințele teoretice dobândite de ei în școală și practica agriculturii socialiste.

Ing. VALENTINA VIȘAN
cercetător la Institutul de științe pedagogice

Experiințe la lecțiile recapitulative

Despre recapitularea finală

Asigurarea însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor este, fără îndoială, o preocupare permanentă, de zi cu zi, a învățătorilor și profesorilor, care se străduiesc să realizeze înțelegerea materialului transmis, cristalizarea lui în noțiuni clare, legarea lui cu ceea ce este deja cunoscut, fixarea cunoștințelor studiate și folosirea lor în practică. Acum însă, în ultima etapă a anului școlar, accentul cade îndeosebi pe unul din aceste elemente, și anume pe fixare. Nu este vorba, desigur, de un proces pur mecanic de repetare a cunoștințelor studiate de-a lungul anului, în vederea fixării lor, ci de crearea de către elevi, pentru prelucrarea acestui material. Astfel, recapitularea nu este un proces de mișcare într-un cerc închis, ci un proces de continuă largire a cunoștințelor și de dezvoltare a gândirii.

Pentru a corespunde acestui scop recapitularea trebuie să fie o muncă de sinteză și sistematizare a cunoștințelor transmise în timpul anului, să dea elevilor o privire de ansamblu, unitară asupra întregii materii. De aceea în recapitularea finală ocupă un loc important clasificarea, care ne obligă să lucrăm cu noțiuni clare și precise, să le grupăm pe baza caracterelor comune, să facem deci asemănări și deosebiri, să analizăm și să sistematizăm, să deosebim esențialul de secundar, individualul de general. Este bine cunoscut faptul că prin clasificare elevii obțin o cunoaștere mai adâncă a realității, dându-și seama de însușirile esențiale ale lucrurilor, de gradul de generalitate al acestor însușiri, de legătura dintre însușirile esențiale și cele secundare. Bolanica, zoologia, chimia, fizica, gramatica — și nu numai ele — ne oferă, în etapa recapitulativei finale, un bogat material de clasificare.

Recapitularea finală trebuie să fie de asemenea folosită pentru a stabili temeinice legături între cunoștințele însușite în cursul unui

an școlar și cele din anii precedenți sau studiate la alte obiecte. În acest scop trebuie folosită parcursul verticală a materiei prin cuprinderea în temele recapitulative a unor probleme din toate capitolele.

Comisiile metodice de la Școala medie nr. 2 din Craiova, care au dezbătut în colectiv problema capitulării finale, au criticat tematicii necorespunzătoare ca fiind în seama de aceste cerințe. Bunăoară, la limba română în clasa a VIII-a s-au stabilit teme ca genul liric, genul epic, genul dramatic; la chimie în clasa a XI-a teme ca hidrocarburi, alcali și fenoli, aldehide și cetone, zaharide. Astfel de teme reprezintă însă o clasificare mecanică a cunoștințelor predate, o simplă reluare a celor studiate în timpul anului. Comisiile metodice au recomandat să se stabilească teme de felul celor ce urmează: reviste și curente literare la începutul secolului XX, tematica poeziei după 23 August 1944 (limba română — clasa a XI-a); șiruri numerice — progresii aritmetice și geometrice, funcția exponențială și logaritmică (matematică — clasa a IX-a) etc. Aceasta nu scutește de muncă individuală pe fiecare învățător și profesor, căci fiecare clasă are specificul său, fiecare profesor experiența sa.

Luind în seamă aceste criterii, colectivul profesorilor de științe naturale de la Școala medie nr. 2 din Craiova, de exemplu, și-a propus pentru recapitularea finală teme ca acestea: aparatul vegetativ în seria plantelor; nutriția plantelor; înmulțirea plantelor; clasificarea plantelor (clasa a VIII-a); tegumentul în seria animalelor; locomoția în seria animalelor; digestia și circulația în seria animalelor; criterii de clasificare a animalelor (clasa a IX-a); funcțiile de relație; organele de simț; funcțiile de nutriție; organismul ca tot unitar (clasa a X-a).

Alegând temele pentru recapitularea finală, trebuie să evităm de a îngrămădi într-o temă prea multe cunoștințe, ca și de a folosi formulări necorespunzătoare, prea largi sau prea lapidare, care dau temelor un caracter imprecis.

Desigur că recapitularea finală ridică și multe alte probleme. Astfel, bunăoară, se impune folosirea largă a materialului intuitiv, a lucrărilor de laborator, a lucrărilor pe lotul școlar, în vederea legării strinse a cunoștințelor de viață, în vederea consolidării priceperilor și deprinderilor de muncă practică, dobândite de elevi. Cel mai important lucru este însă cum se va desfășura fiecare lecție de recapitulare în parte. Aceasta depinde de pregătirea temeinică a pedagogului, de seriozitatea și simțul de răspundere cu care el privește munca ultimului trimestru — etapă hotărâtoare a anului școlar.

Prof. ION DUMITRESCU
Craiova

— sarcină pedagogică însemnată

în învățământul seral sau fără frecvență care se va dezvolta în continuare.

Este de asemenea nevoie să fie tratată cu toată seriozitatea problema îndrumării spre școlile pedagogice a unor absolvenți școlilor de 7 ani care au aptitudini și perspective să devină buni învățători în special în acele raioane și regiuni unde se simte o mai mare nevoie de cadre didactice, cum este cazul regiunilor Iași, Cluj, Baia Mare, Suceava, Galați. Trebuie să fie orientați spre școlile pedagogice mai mulți absolvenți, fii de muncitori și țărani muncitori, din raioanele Vrancea, Cimpeni, Negrești-Oaș etc., pentru ca, după absolvirea școlilor pedagogice, să se întoarcă să lucreze în aceste raioane.

Nu poate fi neglijată nici orientarea absolvenților a șapte clase spre școlile medii. Dimpotrivă, paralel cu orientarea spre învățământul profesional este necesar să fie îndreptați spre școlile medii tot mai mulți fii de muncitori și țărani muncitori, tineri care au aptitudini deosebite pentru studierea bazelor științelor.

Probleme asemănătoare se ridică și în ceea ce privește orientarea profesională a viitorilor absolvenți ai clasei a XI-a. Școala medie din Iași noastră s-a dezvoltat mult și dă an de an contingente tot mai mari de absolvenți. Numai

o parte dintre aceștia pot să fie cuprinși la cursurile de zi în învățământul superior. Totuși, la unii părinți și profesori mai dăinuie mentalitatea că absolvenții școlilor medii trebuie să se îndrepte numai spre învățământul superior, și, dacă nu reușesc să intre aici, să devină funcționari. Tinerilor care au terminat școala medie li se deschid însă perspective deosebit de largi și de valoroase dacă intră direct în producție sau se îndreaptă spre școlile tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare sau tehnicieni pentru diferitele ramuri ale economiei noastre naționale în continuă dezvoltare. O dată cu activitatea practică, ei vor putea să-și continue studiile în învățământul superior prin cursurile serale sau fără frecvență. Profesorii, diriginții au datorită să arate viitorilor absolvenți și părinților lor că, așa cum sublinia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, drumul spre învățământul superior, spre o calificare înaltă duce prin școala muncii în uzină, în fabrică, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Totodată o parte dintre absolvenții claselor a XI-a, fii de muncitori și țărani muncitori, cu o bună pregătire generală și cu aptitudini pentru discipline de specialitate, vor fi îndrumați spre universități și institute. Nu le

poate fi indiferent însă profesorilor și diriginților nici spre ce anume ramuri ale învățământului superior se vor orienta absolvenții. Spre deosebire de trecut, cind cei mai mulți absolvenți de liceu mergeau la facultatea de drept, astăzi absolvenții școlilor medii trebuie să fie orientați cu prioritate către institutele tehnice care pregătesc cadre pentru industria extractivă, metalurgică, electrotehnică, construcții, agricultură, ca și spre facultățile ce pregătesc economiști, cadre didactice etc.

Orientarea spre anumite profesii a absolvenților școlilor de șapte ani sau medii nu poate fi lăsată deci la voia întâmplării. Ea trebuie să fie rezultatul unei perseverente munci de îndrumare, dusă de pedagogi în strinsă legătură cu organizația U.T.M., cu familia, poștrivit cu cerințele construcției socialiste și cu posibilitățile fiecărui tânăr. Profesorii și diriginții trebuie să le facă cunoscute din vreme elevilor lor școlile profesionale, agricole, de meserii, tehnice care funcționează în regiune, condițiile de admitere în aceste școli și perspectivele ce le deschid ele tineretului. Pentru a trezi și mai mult interesul viitorilor absolvenți față de școlile care pregătesc cadre de muncitori și tehnicieni se pot organiza în această perioadă, ca și în timpul activităților în producție și al vacanțelor de

vară, vizite în școli profesionale și tehnice, în întreprinderi, întâlniri cu muncitorii fruntași și cu foștii absolvenți ai școlii respective care s-au calificat într-o anumită meserie. De asemenea, în orele educative trebuie să se organizeze mai multe discuții cu elevii despre alegerea drumului în viață, despre satisfacțiile pe care le oferă munca, despre faptele de eroism ale unor muncitori fruntași etc.

Folosind orice prilej pentru a le face cunoscute elevilor perspectivele mărețe și sarcinile grandioase care izvorăsc din proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., ajutându-i să înțeleagă mai profund drumul luminos pe care ne conduce partidul nostru, cadrele didactice vor putea astfel să dezvolte în inimile lor dragostea fierbinte față de patrie și de partid, mândria că trăiesc în epoca marilor victorii ale socialismului și comunismului și dorința neștrămutată de a contribui la înfăptuirea acestor victorii în sectoarele hotărâtoare ale construcției socialiste.

Ajutându-i pe tineri într-unul din momentele hotărâtoare ale vieții lor, atunci cind se pune problema alegerii drumului pe care vor merge în viitor, învățătorii și profesorii își îndeplinesc o datorie de cinste îndrumând spre ramurile economiei și culturii cadrele ce le sint necesare pentru continua înflorire a patriei

C. MINCĂ

Învățământ profesional și tehnic

Maistrul Alexandru Codescu, Erou al Muncii Socialiste, îi îndruma înoldeauna cu dragoste pe cei mai tineri decât el.

Cadre mai multe și mai bine pregătite pentru industria grea

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă cuprinde obiective de mare importanță în ceea ce privește dezvoltarea învățământului profesional și tehnic și îmbunătățirea pregătirii tinerilor cuprinși în acest învățământ. Pentru a afla măsurile preconizate pe această linie într-un sector de cea mai mare însemnătate al învățământului profesional și tehnic — sectorul școlilor din industria grea, ne-am adresat tov. ing. Dumitru Lălu, director al Direcției personal și învățământ din Ministerul Industriei Grele.

Intrebare: CARE SINT MASURILE PE CARE LE VEȚI ÎNTRUPINI PENTRU ASIGURAREA CADRELOR DE MUNCITORI ȘI TEHNICIENI NECESARI DEZVOLTĂRII PE VIITOR A INDUSTRIEI GRELE DIN ȚARA NOASTRĂ?

Răspuns: Asigurarea numărului de cadre necesare industriei noastre grele — care, după cum prevede proiectul de Directive ale Congresului al III-lea va lua în anii următori o mare dezvoltare prin construirea de noi obiective, reconstruirea și modernizarea unor uzine existente și mărirea capacității de producție a sute de alte întreprinderi — constituie o preocupare de frunte pentru toți lucrătorii din aparatul de îndrumare și control și din rețeaua școlilor profesionale și tehnice aparținând ministerului nostru.

În primul rând se pune problema dezvoltării capacității de școlarizare, în așa fel încât în 1965 școlile profesionale și tehnice din rețeaua noastră să cuprindă un număr de 2,5 ori mai mare de ucenici și elevi decât în 1959. Aceasta se va realiza alături de construirea de noi centre școlare mari, în localitățile în care se vor ridica uriașe combinate industriale, cât și prin lărgirea și distribuția mai judicioasă a spațiilor de școlarizare în școlile existente. Printre primele construcții școlare care se vor ridica în anii viitori se va număra, fără îndoială, grupul școlar pentru pregătirea cadrelor necesare noului combinat siderurgic care va lua ființă la Galați și care va atinge în 1970 o capacitate de producție de 4.000.000 de tone anual. Pregătirea cadrelor pentru Combinatul siderurgic de la Galați va începe însă de îndată, în cadrul școlilor cu profil siderurgic de la Hunedoara, Reșița și Oțelul Roșu, recrutându-se în acest scop ucenici și elevi din

Interviu cu tov. ing. Dumitru Lălu, director în Ministerul Industriei Grele

regiunea Galați. Pentru asigurarea nevoilor sporite de cadre necesare sectorului minier și viitoare uzine pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici care se va ridica în Valea Jiului am luat măsuri de lărgire a capacității de școlarizare a Grupului școlar minier din Petroșani. De asemenea, s-au luat măsuri pentru formarea cadrelor necesare și celorlalte mari obiective prevăzute de proiectul Directivelor partidului pe linia dezvoltării industriei grele.

Paralel cu creșterea rețelei de școli și mărirea capacității de școlarizare a școlilor existente se prevăd și alte măsuri pentru a se asigura pregătirea în ritm susținut și la un nivel ridicat a viitorilor muncitori și tehnicieni pentru industria grea. În acest scop se va mări capacitatea școlilor de maștri prin concentrarea învățământului teoretic în primii doi ani de studii și extinderea practicii în producție pe întreaga perioadă a anului III. De asemenea se vor lărgi mult rețeaua și profilul școlilor care pregătesc tehnicieni, în așa fel încât acestea să dea pe viitor cadrele de desenatori tehnici, proiectanți, tehnologi, normatori, laboranți, termotehnicieni, topografi, necesare sectoarelor noastre industriale.

Intrebare: CE SE VA ÎNFAPTUI PENTRU A RIDICA NIVELUL DE PREGĂTIRE A VIITORILOR MUNCITORI ȘI TEHNICIENI, ASTFEL ÎNCĂ ÎN SA CORESPUNDA CERINTELOR TEHNICII MODERNE CARE SE INTRODUC ÎN INDUSTRIA NOASTRĂ, ALE MECANIZĂRII ȘI AUTOMATIZĂRII COMPLEXE A PROCESELOR DE PRODUCȚIE?

Răspuns: Preocuparea noastră pe această linie este în primul rând de a îmbunătăți planurile de învățământ și programele școlare în lumina noilor cuceriri ale tehnicii. Astfel, planul de învățământ pentru școlile profesionale prevede introducerea în cursul anului școlar 1960-1961 a mecanicii tehnice, în cadrul căreia se vor preda cunoștințe de mecanică, de rezistență a materialelor și cunoștințe privilegiate la organe de mașini în strânsă legătură cu noile perfecționări aduse proceselor tehnologice din producție. În cadrul programelor de tehnologie pentru sectorul industriei electrotehnice s-a introdus un capitol cu privire la materialele semiconductoare și aplicațiile lor, care va da elevilor cunoștințe des-

pre redresoare, transistori, celule fotoelectrice etc. În programa de tehnologia meseriei pentru specialitatea furnaliști a fost prevăzută predarea elaborării fontei în furnalele cu încărcare și conducere automate, iar în programa de tehnologia meseriei pentru sectorul de așchiere a metalelor se prevede studierea mai amplă a noilor metode de lucru — așchiere rapidă, așchiere intensivă etc.

O metodă cu totul nouă va sta la baza instruirii practice a ucenicilor și elevilor din anul I în atelierelor școlare. Deprinderea meseriei nu se va mai efectua pe baza executării unor scule simple, de care fiecare școală dispune în prezent în cantități suficiente, ci prin realizarea de aparate, utilaje complexe și machele funcționale, reprezentând tehnica înaintată din sectorul industrial respectiv. Astfel, ucenicii din sectorul metalurgic și siderurgic vor realiza macheta în funcțiune a coceriei de la Hunedoara, a unui laminor de tablă și a unui laminor de tras țevi la rece, a unui pod rulant și altele. În atelierelor școlare din sectorul energetic se va realiza un oscilator de înaltă frecvență pentru tratamente termice și o machetă a turbinei Pelton punind în funcțiune un întreg sistem energetic.

În felul acesta vom asigura cunoașterea de către ucenici, încă din primul an de școală, a construcției și funcționării celor mai noi mașini și utilaje folosite în sectorul industriei grele.

Intrebare: CARE SINT PRINCIPALELE SARCINI ALE CADRELOR DIDACTICE DIN ȘCOLILE APARTINÂND M.I.G. PE LINIA ÎNFAPTUIRII OBIECTIVELOR PREVĂZUTE ÎN PROIECTUL DE DIRECTIVE?

Răspuns: Sarcinile principale ale cadrelor didactice din școlile M.I.G. sînt: educarea comunistă a viitorilor muncitori, tehnicieni și maștri prin subordonarea acestora intereselor construirii socialismului în țara noastră, unitatea instructivă dintre educație și învățământ, ridicarea continuă a conștiinței și nivelului lecțiilor teoretice și practice și aplicarea noilor prevederi ale planurilor de învățământ și ale programelor școlare pe linia dezvoltării cunoștințelor cu privire la tehnica modernă. În acest scop școlile trebuie să folosească larg cabinetele tehnice școlare în predarea tehnologiei și, în colaborare cu conducerea întreprinderilor pentru care pregătesc cadre, să extindă instructajul ucenicilor din anii II și III în brigăzi conduse de un maistru

Steaua de aur

Poarteam chiar ucenicii oazăngii din anul III: ...Cu câteva luni în urmă, câțiva dintre noi, ucenici din anul III care lucram la centrul de presiune, luaserăm, cum să spunem, un fel de acre de înjumurare. Ne-glijam uneori sfaturile muncitorilor, ne amestecam în discuțiile lor, ni se părea că nimeni nu-i mai deștept ca noi.

Într-o zi, dimineața, maistrul Alexandru Codescu ne-a strâns în biroul lui.

— Trebuie să terminăm urgent o comandă specială. Avem nevoie de un ajutor mai serios din partea voastră. Vă fac bon de lucru. Răspundeți de executarea la timp și de calitatea lucrării.

Unul a întreat, de parcă n-auzise bine:

— „O lucrare întreagă?”

— Da, a răspuns cu un aer foarte firesc maistrul.

— De-abia sîntem în mijlocul anului III — spuse careva.

— Mai trebuie încă să învățăm — adăugă altul.

— Așaat... Ei, feciorilor, nu prea se potrivește purtarea voastră din ultimul timp cu răspunsurile de acum. Înapoiați-vă în atelier și fiți atenți la sfaturile celor care vă instruesc.

— Dar lucrarea?

— Voi singuri, după cum se vede, v-ați dat seama acum că mai aveți de învățat.

Bolnav, ucenicul Ilarion Alexandru a lipsit vreo 10 zile de la școală. Rămăse în urmă, în cadrul de practică, cu 5 procese tehnologice. I-a povestit maistrului toate acestea.

— O scoatem noi la capăt, măi feciorule, nu te necăji. Vino la mine după masă.

O după amiază întreaga maistrul și ucenicul lui au lucrat aplecați asupra aceluiași caiet. Spre seară, procesele tehnologice rezistate se înșirau în litere, cifre și desene pe caietul de practică al ucenicului...

În secția maistrului Alexandru Codescu lucrează ucenicul Mihai Stoian, băiat zdravăn, înalt, cu fața măslinie. Îl îndrumăază lucrătorul Ovidiu Popescu, fostul responsabil al clasei de

cazangii, care a absolvit școala acum doi ani.

Nu de mult, Mihai Stoian a primit să execute un robinet. Lucra ca întotdeauna tăcut și repede.

Dar ochiul format al lui Popescu a zărit: lăcașul flănzei avea o fisură. Era mică, dar putea să pricinuiască pierderi de aburi. A întreat calm:

— E bine așa?

Ucenicul a luat flanșa — E bine.

Minșea. Ovidiu Popescu a simțit că i se urcă singele la cap. Și-a reamintit brusc. A năibii istorie, cum se repetă...

Era și el ucenic. Montase o supapă. Văzuse că supapa are joc, dar și-a spus că merge și așa. Chiar atunci maistrul Alexandru Codescu s-a oprit lângă el. A privit supapa, apoi l-a întreat:

— E bine?

Întorcînd pe toate părțile piesa, a mișcat și el pină la urmă:

— E bine.

Maistrul Codescu i-a spus dur atît: „Dacă-i așa, să semnezi foaia de lucru pentru supapa asta”.

Și a plecat.

Ucenicul Ovidiu Popescu a simțit bine gravitatea răspunsului. Și parcă a-bea atîna a înțeles ce pericol prezintă supapa nepotrivită, pe care o montase cu bună știință...

Acum i-a spus el lui Mihai Stoian:

— Dacă zici că-i bine, să semnezi foaia de lucru pentru flanșa robinetului. Și a plecat. Puțin mai târziu, Mihai Stoian demonștră repede, ferindu-se parcă, flansa.

★

Eroul Muncii Socialiste, Alexandru Codescu, maistru la „Grișita Rosie”, nu este numai un minunat instructor în producție, ci în același timp și un pedagog, un educator plin de dragoste al viitoare generații de constructori ai socialismului și comunismului. Minunata strălucire a stelei de aur, a stelei care reprezintă cea mai înaltă distincție acordată muncii în țara noastră, luminează calea spre culmi a fiecărui dintre ucenicii ce se formează la școala comunistului Alexandru Codescu.

ALEX. CRACEA

Aplicînd experiența înaintată

Am participat de curînd la un instructaj organizat de Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii cu directorii școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maștri, agricole și de meserii în vederea orientării lor în ceea ce privește pregătirea teoretică și tehnică a ucenicilor și legarea lecțiilor de practică construcției socialiste. Instructajul mi-a fost și mie, ca și tuturor celor care au participat la el, de un real folos. Fiecare lecție teoretică a fost urmată de lecții demonstrative, iar seminariile, care s-au organizat separat, pe grupe formate din directorii școlilor ce pregătesc cadre pentru o anumită ramură de producție, au îngăduit un bogat schimb de experiență.

În general, instructajul la care am participat mi-a reîmprospătat multe cunoștințe pedagogice și de specialitate, mi-a dat posibilitatea să cunosc mai bine o serie de probleme legate de introducerea tehnicii noi în școală, să învăț din experiența pozitivă acumulată de celelalte școli.

Una dintre problemele cele mai larg dezbătute la instructaj, de pildă, a fost organizarea practicii în producție a ucenicilor și elevilor din anii II și III. S-a evidențiat superioritatea sistemului de practică în brigăzi, sub îndrumarea directă a unui maistru cu înaltă calificare, scos din producție, așa cum se procedea, de pildă, la școlile profesionale ale uzinelor „Semănătoarea” și „Tudor Vladimirescu” din Capitală. Aplicînd această experiență în practica Școlii profesionale „Mao Tze-dun”, pe care o conduc, am stabilit împreună cu conducerea întreprinderii un plan concret pentru organizarea practicii în întreprinderea a

ucenicilor din anii II și III în cadrul unor brigăzi îndrumate de maștri cu calificare înaltă și care se vor ocupa în exclusivitate de instruirea ucenicilor.

Din discuțiile care au avut loc cu privire la sarcinile ce revin directorului în conducerea unei școli s-a desprins necesitatea ca fiecare conducător de școală să urmărească în primul rînd îndeplinirea planului general de muncă al acesteia și să analizeze cu simț de răspundere cum este îndeplinită fiecare sarcină.

Privînd în această lumină activitatea mea de conducător al Școlii profesionale „Mao Tze-dun” am intensificat urmărirea îndeplinirii sarcinilor din planul general de muncă și am revăzut, împreună cu directorul de studii, planul de asistență la ore și de îndrumare concretă a profesorilor și maistrilor în cadrul ședințelor consiliilor pedagogice, al comisiilor metodice, prin convorbiri cu ei, în așa fel încît să asigurăm, prin toate mijloacele, un nivel ridicat de desfășurare a lecțiilor recapitulative, a lucrărilor de încheiere a anului școlar și a examenelor de calificare pe care le vor da absolvenții.

Ținînd seama de eficacitatea instructajului la care am participat aș propune ca în perioada vacanței de vară să se organizeze un instructaj și pentru maștrii-instructori, cu privire la sarcinile instruirii practice în condițiile perfecționării continue și automatizării proceselor de producție

Prof. T. DEMETRESCU
directorul Școlii profesionale de ucenici
„Mao Tze-dun” din București

Campionatul școlar de volei

De curind a avut loc la Buzău turneul final al campionatului republican de volei rezervat școlilor profesionale. Un turneu reușit nu numai sub aspect organizatoric, dar și ca valoare a echipelor participante care, în majoritatea cazurilor, au fost bine pregătite.

Participarea largă a ucenicilor la această competiție, ca și rezultatele obținute au demonstrat răspândirea tot mai largă a voleiului în masele de școlari, precum și rolul important al acestei discipline sportive în dezvoltarea armonioasă a viitorilor muncitori și tehnicieni. Voleiul contribuie într-o măsură substanțială la formarea unor bune deprinderi de mișcare necesare ucenicilor în profesiunile pentru care se pregătesc, îi determină să acționeze cu mai multă inițiativă și curaj, le călește voința și tăria de caracter, le dezvoltă îndemnarea, precizia și rapiditatea reacției. Tinerilor care practică acest sport li se cer nu numai cunoștințe tehnice, ei trebuie să dovedească în același timp multă forță, suplețe, detentă și rezistență. În același timp, fiind un joc de echipă, voleiul dezvoltă într-o largă măsură spiritul colectiv.

Datorită tocmai acestor multiple caracteristici ale sale, voleiul a fost introdus și în programul competițional al școlilor profesionale. Recenta turneu final a confirmat încă o dată justetea acestei măsuri. Participanții la competiție, ucenici din școli cu profil metalurgic, mecano-naval, textil, horticol etc. au dovedit, pe lângă marea lor interes pentru această disciplină sportivă, o frumoasă jinită, un fizic armonios dezvoltat. Semnificativ în această privință este părerea exprimată de cel mai bun participant la turneu, ucenicul Gh. Priceputu din anul III-forjă al Școlii profesionale metalurgice din Brăila:

„Cind am intrat în școala profesională — a spus ucenicul — eram un băiat slabuț, timid, fricos chiar. Nu-mi prea plăcea sportul, mișcarea. Colegii m-au antrenat însă la exercițiile lor de gimnastică și apoi la întrecerile de volei. Curind am ajuns să îndrăgesc acest sport dinamic, care a contribuit mult la transformarea mea”.

Nu știu cum arăta Gh. Priceputu acum trei ani. Astăzi însă este

un tînăr robust, curajos, sprinten, cu un dezvoltat spirit de echipă.

Turneul final de volei de la Buzău a evidențiat la foarte mulți ucenici cunoștințe frumoase, dublate de calități specifice reprezentanților școlilor profesionale — forță, îndemnare, rezistență. În afara lui Gh. Priceputu, comisia organizatoare a turneului final a selecționat pentru taberele de perfecționare o serie de elemente cu reale aptitudini în această ramură sportivă, printre care L. Grigoriță, N. Ciumeti, M. Vasiliu (Școala profesională „23 August” din București), N. Dobre, N. Anghel, Gh. Ionescu, St. Vasilescu (Școala profesională „Tehnometal” din București), Ana Chirîtescu (Școala de meserii din Piatra Neamț), Iulia Mija (Școala profesională „Kirov” din București) etc. Cu o bună îndrumare, acești tineri sînt apti să urce repede pînă la cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive.

Cu toată valoarea și frumusețea competiției, nu pot fi trecute cu vederea însă unele manifestări negative, care trebuie să constituie un prilej de învățăminte pentru cei în cauză. În mod normal, titlul de echipă campioană la băieți trebuia să revină echipei Școlii profesionale „23 August”, cea mai omogenă, mai bine pregătită. Antrenorul acestei echipe (profesorul Felix Pascal) a comis însă o gravă abateră, substituind la întîlnirea cu echipa din Craiova unui elev al școlii pe un altul, reprezentant al Școlii sportive de elevi din București. Abateră a fost dovedită de către comisia de organizare, iar echipei i s-a aplicat, pe drept, penalizarea cuvenită. Pe de altă parte, în echipa Grupului școlar „Electroputere” din Craiova (antrenor profesorul Alexe Bolocan) au figurat — cu știința conducerii școlii — elevi care, de fapt, aparțineau Școlii tehnice. În urma acestui fals, echipa craioveană a pierdut toate meciurile cu 3-0.

Aceste grave abateri de la disciplină — dezaprobată de alfel de toți participanții la turneu — vor trebui să formeze obiectul unei serioase analize în cadrul școlilor respective, trăgîndu-se concluziile corespunzătoare.

TIBERIU STAMA

Muncă voluntară

Pionierii și elevii Școlii de 7 ani din comuna Cîrligele, raionul Focșani, au prestat, sub îndrumarea cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri, 900 de ore de muncă voluntară pentru construcția școlii de 4 ani din comună. Copiii au ajutat la cărătul cărămizilor, al materialului lemnos, al molozului, la nivelarea terenului.

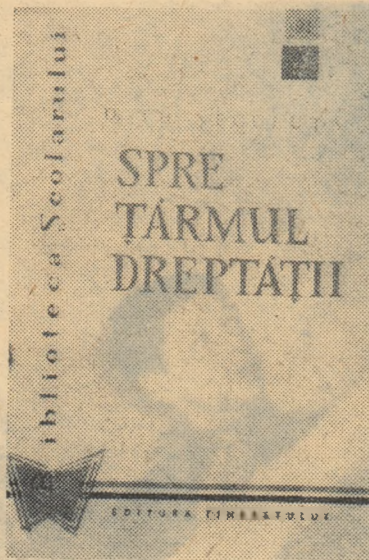
De asemenea, pionierii și școlarii au colectat 5.200 kg fier vechi și 86 kg maculatură, pe care le-au predat cooperativei din localitate.

Cu ajutorul părinților

La școala de 7 ani din comuna Balotești, raionul Snagov, a avut loc nu de mult o ședință plenară cu părinții elevilor, cu care prilej li s-a arătat acestora ce sarcini le revin pentru a-i ajuta pe copiii lor să încheie cu bune rezultate munca anului școlar.

Totodată, părinții s-au interesat de pe acum de măsurile care vor fi luate pentru a se asigura redeschiderea în bune condițiuni a cursurilor. Ei și-au manifestat dorința de a sprijini mai intens colectivul didactic, prin muncă voluntară, pentru terminarea la timp a lucrărilor de amenajare și de înfrumusețare a școlii, ca și în vederea realizării de economii.

Să recomandăm elevilor

Volumul „Spre tărml dreptății”, apărut de curind în colecția „Biblioteca școlară”, cuprinde peste 60 de poezii ale lui D. Th. Neculuță.

Amintim dintre acestea „Spre tărml dreptății”, „Către codru”, „Doina”, „Noapte de iarnă”, „Unei proletare”, „La ce?” „Tigani”, „Inserare”, „Bordei și mormint”, „Vă înfrățiți noroade”, „Moment de revoltă”, „Avint și lașitate”, „Cor de robi” etc.

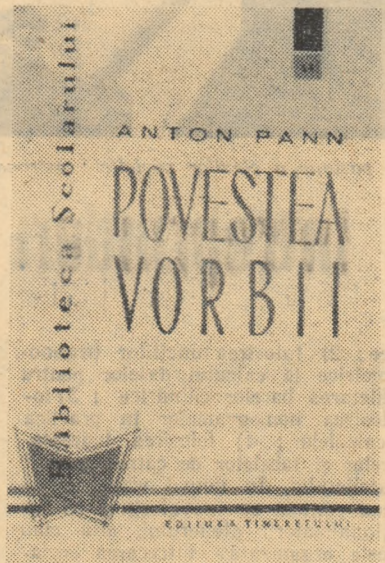
Prefața care însoțește volumul, semnată de V. Moglescu, prezintă, pe lângă datele biografice, o analiză a semnificațiilor ce se degajă din opera lui D. Th. Neculuță. O atenție deosebită acordă prefațatorului optimismului poeziei lui Neculuță. De asemenea, este subliniată forța demascatoare a versurilor sale.

Volumul cuprinde și un tablou biobibliografic, precum și câteva spicuri din diferite studii critice cu privire la opera lui D. Th. Neculuță.

EDITAT TOT ÎN COLECȚIA „BIBLIOTECA ȘCOLARULUI”, VOLUMUL „POVESTEA VORBII” AL LUI ANTON PANN ESTE ÎNȘOȚIT DE ASEMENEA DE O PREFAȚĂ, ÎN CARE SE ANALIZEAZĂ OPERA CUNOSCUTULUI RAPSOD POPULAR. ELEVII VOR GĂSI ÎN ACEST VOLUM ȘI UN CAPITOL ÎNTITULAT „LĂMURIRI ASUPRA TEXTULUI ȘI LIMBII LUI ANTON PANN”, CARE ELUCIDEAZĂ PE SCURT CÎTEVA DIN PROBLEMELE DE FONETICĂ, MORFOLOGIE ȘI SINTAXĂ CARACTERISTICE SCRITORULUI.

ÎN VOLUM SE AFLĂ FRAGMENTE LIRICE DIN „NOUL EROTICIT”, VERSURI DIN „FABULE ȘI ISTORIOARE”, DIN „POVESTEA VORBII”, DIN „SPITALUL AMORULUI” ȘI DIN „O ȘEZĂTOARE LA ȚARĂ”.

ÎN PAGINILE REZERVATE APECIERILOR CRITICE SE GĂSEȘC OBSERVAȚII CULESE DIN SCRIERILE LUI V. ALECSANDRI, G. CĂLINESCU, TUDOR ARGHEZI, TUDOR VIANU, PERPESCIUS ETC.

Tehnica vibrațiilor sonore și ultrasonore

În ultimii ani se vorbește tot mai mult de tehnica vibrațiilor sonore și ultrasonore și de perspectivele nebănuite pe care le deschide folosirea acestei tehnici pentru accelerarea proceselor tehnologice.

Fenomenele produse de vibrațiile sonore și ultrasonore sînt cunoscute încă de multă vreme, dar de la primele observații ale lui Pitagora la construirea defectoscopului ultrasonor de către savantul sovietic Sokolov și la aplicațiile tehnicii vibrațiilor în agrotehnica modernă s-au succedat un lung șir de cercetări. Etape importante pe drumul parcurs în aceste cercetări sînt descoperirea la sfîrșitul secolului trecut de către frații Curie a fenomenului piezoelectricității, care stă la baza construcției primelor generatoare cu ultrasunete și construirea aparatului cu magneto-stricțiune de către cercetătorul sovietic Kopelovici.

Instalația pentru producerea ultrasunetelor se compune dintr-un generator de oscilații electrice — care transformă curentul de frecvență industrială în curent de înaltă frecvență — și dintr-un traductor, care transformă oscilațiile electrice în oscilații mecanice. Funcționarea traductoarelor piezoelectrice — cele mai larg răspîndite — se bazează pe fenomenul prezentat de cristalele de cuarț sau de titanat de bariu care, dacă sînt comprimate, dau naștere pe fețele opuse unor sarcini electrice, la diferențe de potențial proporționale cu forța de comprimare. Reciproc, dacă aplicăm o tensiune variabilă, de exemplu o tensiune alternativă, cristalele se va contracta și dilata alternativ, de un anumit număr de ori pe secundă, egal cu frecvența tensiunii. Vibrațiile mecanice astfel produse se vor transmite în mediul înconjurător sub formă de unde sonore sau ultrasonore. Cu ajutorul traductoarelor piezoelectrice se pot produce vibrații cu frecvența de la 200 la 500.000 Hz. sau chiar mai mult.

Vibrațiile sonore și ultrasonore au o influență puternică atît asupra lichidelor cît și asupra solidelor.

Sub influența vibrațiilor, în lichide se creează șocuri hidraulice care dau presiuni foarte mari (de sute de atmosfere), iar materialele cele mai dure pot fi prelucrate cu o precizie și rapiditate uimitoare. De pildă, la găurirea metalelor, vibratorul de ultrasunete nici nu atinge piesa prelucrată; între suprafața vibrantă a sculei și piesa prelucrată se formează un spațiu care este umplut cu apă sau ulei și în care se pun particule fine de material abraziv. În timpul lucrului aceste particule încep să vibreze datorită fenomenului cavității și a șocului hidraulic și formează în materialul prelucrat eroziuni al căror profil urmează conturul sculei. Astfel, prelucrarea germaniului, a siliciului și cuarțului, care se execută cu discuri de diamant și necesită operații extrem de costisitoare, se realizează în prezent cu ultrasunete în condiții mult mai avantajoase.

O altă utilizare a vibrațiilor ultrasonore este defectoscopia nedistructivă. În descoperirea din timp a defectelor în piesele metalice defectoscopia cu ultrasunete, spre deosebire de defectoscopia cu raze X, permite detectarea unor crăpături și fisuri capilare chiar la piese cu grosimi de cîțiva metri. Metoda a fost elaborată de savantul sovietic S. I. Sokolov, care a construit primul defectoscop cu ultrasunete din lume, compus dintr-un generator de ultrasunete și un receptor. Principiul de funcționare al acestora este următorul: în mod normal ultrasunetele trec prin piesa cercetată fără a suferi atenuări. Dacă însă în interiorul piesei se găsesc fisuri, porozități sau sulfuri, ultrasunetele se dispersează și ajung atenuate la receptor.

Sînt deosebit de interesante schimbările ce intervin în diferitele particule materiale aflate în suspensie în lichide, ca urmare a acțiunii ultrasunetelor. În anumite condiții de intensitate a vibrațiilor se produce dispersia — deci fărîmarea foarte fină a particulelor în suspensie. Folosindu-se acest fenomen, se poate realiza în bune con-

diții dispersia metalelor în lichide, procedeu folosit în industrie pentru prepararea colorizilor sau pentru omogenizarea aliajelor de diferite metale.

Este cunoscut faptul că țesăturile murdare pot fi ușor spălate cu ultrasunete. Granulele de murdărie aderă la țesătură datorită încărcării lor electrice. Expuse vibrațiilor cu ultrasunete în apă, granulele își pierd sarcina electrică și cad pe fundul vasului.

O utilizare interesantă își găsesc ultrasunetele în vopsirea țesăturilor. Cu ajutorul lor se obține o dispersie mult mai fină a coloranților, astfel încît particulele cu dimensiuni de 5—10 microni sînt mărunțite, în proporție de 95%, pînă la dimensiunea de 0,5—1 micron, fapt deosebit de important pentru accelerarea procesului de vopsire.

În ultimul timp, în institutele de cercetări agrotehnice se fac intense studii pentru stabilirea eficacității folosirii vibrațiilor sonore și ultrasonore la diferite lucrări agrotehnice. Este cunoscut faptul că solul opune o rezistență puternică uneltelor. Dacă am reuși să slăbim rezistența solului, arăturile ar cere un consum mult mai scăzut de energie. Cercetările arată că folosind tehnica vibrațiilor la arat micșorăm cu 10—20% rezistența solului. Cu ajutorul tehnicii vibrațiilor putem obține și o îmbunătățire a calității germinative a semințelor, o creștere mai viguroasă a plantelor și un spor însemnat de recoltă.

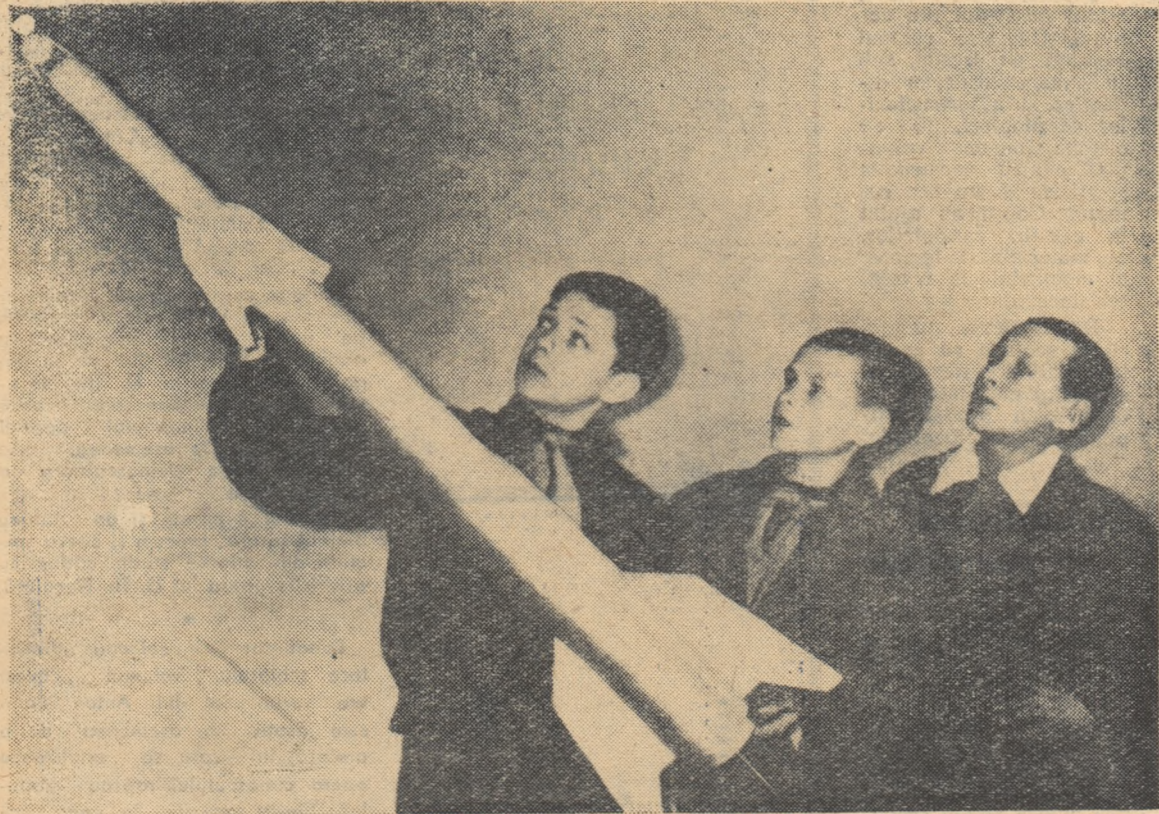
Domeniile de aplicare a vibrațiilor sonore și ultrasonore sînt extrem de variate. De exemplu, folosindu-se vibrații sonore se pot provoca procese de oxidare, se poate obține accelerarea unor transformări chimice, cum este, bunăoară, fermentarea produselor alcoolice, sau pot fi distruși dăunători care produc mari pagube în depozitele de cereale.

Fără îndoială că tehnica vibrațiilor va ocupa în viitor un loc important în toate sectoarele economiei noastre.

ing. A. MANEA

Pionieri de la Școala de 7 ani nr. 6 din Timșoara plivesc plantația de salcîmi de la Pădurea Verde

O nouă pasiune a elevilor sovietici: astronautica

Vizitele în întreprinderi productive

Este bine cunoscut locul important pe care pot și trebuie să-l ocupe în sistemul general al învățământului politehnic vizitele elevilor în producție. Aceste vizite pot avea însă o importanță și instructivă și educativă numai în cazul unei organizări judicioase, bine gândite.

Una din principalele probleme care necesită o rezolvare atentă este aceea a alegerii întreprinderii productive care urmează a fi vizitată cu elevii. În țara noastră există un număr uriaș de întreprinderi industriale și agricole fruntașe, înzestrate cu o tehnică modernă, în care există o justă organizare a muncii și care își îndeplinesc și depășesc planurile de producție. Dar alături de acestea, deseori în apropierea școlilor nu există decât întreprinderi industriale mărunte, care nu pot fi considerate nici pe departe caracteristice. Se pune întrebarea dacă este rațional să se organizeze vizite la asemenea fabrici și uzine sau la asemenea colhozuri și sovhozuri. Unii profesori consideră că vizitele în producție trebuie organizate numai în întreprinderile industriale și agricole fruntașe, înzestrate cu tehnică modernă. Alții demonstrează, prin practica lor personală, că vizitele în producție organizate în întreprinderile mici, deseori chiar cu un utilaj vechi, prezintă o mare importanță instructivă și educativă.

În observațiile la tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaja despre învățământul politehnic, V.I. Lenin scria că vizitele trebuie organizate în fiecare sovhoz organizat acceptabil, în fiecare uzină organizată acceptabil. Prin urmare, V.I. Lenin considera că nu trebuie disprețuite vizitele cu elevii chiar și în întreprinderile în care producția este organizată doar în mod satisfăcător. În realitate, vizitele chiar și în asemenea întreprinderi dau rezultate pozitive.

Profesorii de matematică, fizică și desen de la Școala medie nr. 16 din orașul Alcev organizează anual o vizită complexă de sinteză la un atelier de reparații electrice. Acest atelier este înzestrat atât cu mașini-unelte și mașini noi, cât și cu mașini-unelte și mașini vechi. Conținutul vizitelor și formează studierea generatorilor, a motoarelor electrice, a transformatorilor, familiarizarea cu procesul de galvanizare. Alături de examinarea problemelor privind folosirea legilor fizicii la construcția diferitelor aparate, elevii se familiarizează cu folosirea matematicii și desenului tehnic în practica atelierului de reparații electrice. Dintre problemele de matematică, analizate în cursul vizitei se pune cu deosebire accent pe următoarele: 1) folosirea legilor progresiei geometrice la calculul puterii motoarelor electri-

ce; 2) folosirea funcțiilor trigonometrice la calculul datelor pentru filețarea barelor cilindrice; 3) folosirea nomogramelor în practica calculelor; 4) folosirea îndreptărilor și tabelor de către lucrătorii atelierului. În timpul vizitei elevii iau contact cu inovatorii și cu raționalizatorii atelierului, află cum este organizată întrecerea socialistă, cum își desfășoară activitatea organizațiile obștești. O asemenea vizită complexă în atelierul de reparații electrice este fără îndoială utilă pentru elevii și rațională din punct de vedere pedagogic.

Un profesor de la Școala medie din Nikolsk organizează vizite în producție la o fabrică de unt, la centrala telefonică-telegrafică, la tipografia ziarului raional și la secția de cîmășerie. Un alt profesor organizează vizite la un atelier de prelucrare a lemnului, la un depozit de grîne, la un joagăr, în ateliere în care elevii pot cerceta tractorul, automobilul, în colhoz, în sovhoz și la alte obiective. Prin urmare, obiectivele ale vizitelor în producție pot fi cele mai diferite întreprinderi industriale și agricole, existente în număr suficient în fiecare punct populat.

Totuși, deseori vizitele se organizează întâmplător — în întreprinderi care nu oferă suficient material pentru activitatea instructivă și educativă ulterioară a profesorului cu elevii.

Ce se cere de la profesor pentru ca să aprecieze corect din punct de vedere pedagogic întreprinderile din jurul școlii și, prin urmare, să aleagă just obiectivele vizitelor? Experiența școlilor din orașele Kadievka și Severodonețk dovedește că profesorii trebuie să studieze sistematic întreprinderile din jurul școlii, să știe ce produc ele, să studieze particularitățile procesului tehnologic, să știe ce legi ale fizicii, chimiei etc., cunoscute elevilor, sînt folosite în activitatea inginerilor și tehnicienilor. Studierea de către profesori a producției poate avea loc în cadrul vizitelor prealabile la întreprinderile respective, a discuțiilor cu muncitorii, cu colhoznicii și specialiștii, prin consultarea literaturii corespunzătoare, prin participarea la seminariile organizate de școală și de secțiile raionale de învățămînt.

Vizitele în întreprinderile industriale și agricole se organizează în legătură cu studierea tuturor obiectelor prevăzute în planul de învățămînt. Firește însă că, în fiecare caz concret, obiectivul vizitei trebuie ales în așa fel încît conținutul să fie în concordanță cu scopul vizitei și cu particularitățile de vîrstă ale elevilor. Experiența arată însă că, cu toată varie-

tatea întreprinderilor și cu tot conținutul diferit al obiectelor de învățămînt, se pot stabili câteva cerințe generale de care trebuie să se țină seama la alegerea obiectivelor pentru orice vizite.

În primul rînd trebuie să se țină seama de distanța dintre școală și locul vizitei. Se știe că vizitele care preced studiul materialului nou nu pot să depășească o oră, dat fiind că în aceea zi elevii au un orar normal (5—6 ore). Dacă vizita complexă se organizează în procesul studierii unei teme noi, ea nu poate depăși 2—3 ore, deoarece în aceeași zi se prevăd de obicei încă 3—4 lecții. De aici decurge o cerință firească: să se piardă cît mai puțin timp pentru deplasarea la obiectivul vizitei și să se folosească cît mai mult această vizită în scopuri instructive și educative.

Prin urmare, în cazul cînd celelalte condiții sînt identice, trebuie să se dea întîietate întreprinderilor care se găsesc în apropierea școlii. Atît în cazul organizării vizitelor care preced studiul unei teme cît și în cazul vizitelor tematice trebuie alese întreprinderile mai mici sau diferite ateliere ale uzinelor mari. Unei vizite de sinteză însă i se pun sarcini mai generale. De aceea conținutul lor poate fi ilustrat mai bine în întreprinderile moderne mari.

Profesorii Școlii medii nr. 44 din orașul Lugansk, organizînd o vizită complexă în legătură cu studiul matematicii și al desenului tehnic, și-au propus să demonstreze elevilor folosirea desenelor tehnice și rezolvarea principalelor probleme de construcții în practica muncii lăcătușilor, a trasatorilor, a strungarilor și a altor lucrători la mașini-unelte. Ei au ales drept obiectiv al vizitei una din uzinele mari. Cu ajutorul unor date culese în diferitele secții ale acestei uzine ei au ilustrat cu succes cunoștințele studiate anterior în clasă. Elevii au vizitat șase secții, au văzut cum lucrează muncitorii care deservește mai multe mașini, s-au familiarizat cu activitatea biroului de construcții; pretutindeni au văzut calcule, desene tehnice, schițe etc.

În alegerea obiectivului vizitelor este foarte important să se țină seama și de unele aspecte ale activității organizațiilor obștești din întreprinderi, ca organizarea întrecerilor socialiste, existența panoului de onoare și a panoului raționalizatorilor, popularizarea documentelor planului septenal. Acest material deosebit de valoros trebuie să ocupe un loc important în explicațiile date de conducătorul vizitei.

A.I. MOJAEV

(„Politehniceskoe obucenie” nr. 12, 1959).

Conferința Mondială a Educatorilor

Între 25 și 30 iulie a.c. va avea loc la Conakry, capitala Guineei, cea de a III-a Conferință Mondială a Educatorilor, la care vor participa delegații ai organizațiilor sindicale și ai asociațiilor de cadre didactice din țările Asiei, Africii, Americii Latine și Europei. Aceasta este o nouă și importantă acțiune a mișcării mondiale a educatorilor în lupta pentru progresul școlii și al educației.

Conferința Mondială de la Conakry va constitui un schimb liber de experiență între pedagogi, care vor căuta în comun cele mai bune soluții pentru dezvoltarea educației democratice în toate țările. Ea va însemna totodată și o importantă manifestare a solidarității internaționale a pedagogilor.

Raportul central, care va fi susținut la Conferință de prof. Olga Poblete, de la Universitatea din Santiago de Chile, va trata despre „Problemele actuale ale dezvoltării educației și culturii în lume și colaborarea internațională”. Pe aceeași temă vor prezenta corapoarte reprezentanți ai pedagogilor din Indonezia, Irak, Cuba, U.R.S.S. și China, iar Sindicatul Educatorilor din Japonia va susține un referat asupra „sistemului de apreciere a capacității profesionale a învățătorilor”, sistem adoptat de cercurile guvernamentale reacționare în ciu-

da protestelor manifestate de zeci de mii de educatori japonezi.

Pe ordinea de zi a Conferinței Mondiale a Educatorilor de la Conakry figurează, de asemenea, ca probleme deosebit de importante, „Destinderea internațională și școala” precum și „Educația și securitatea socială”.

Comitetul de organizare a Conferinței Mondiale a Educatorilor a lansat de curînd un Apel către toți educatorii din lume, în care sînt exprimate țelurile nobile ale mișcării internaționale a pedagogilor progresiști. „Organizațiile de educatori, legate de clasa muncitoare și parte integrantă a mișcării de eliberare — se arată în Apel — pot aduce o contribuție eficientă la înfăptuirea năzuințelor popoarelor. Educatorii doresc ca în toate țările școala să fie în serviciul poporului. Ei știu din experiență că orice luptă dusă pentru școală este o luptă dusă pentru popor. În ciuda opoziției anumitor forțe reacționare, ei doresc ca dezarmarea să devină realitate și să contribuie la progresul educației în lumea întreagă, la instaurarea unei vieți mai ferice. De aceea au luat inițiativa convocării Conferinței Mondiale a Educatorilor, care se va face eoul ideilor noi și va propune soluții care să corespundă nevoilor actuale ale educației și culturii”.

„Școli pentru toți copiii” — așa este intitulat așul care anunță Conferința Mondială a Educatorilor, ce va avea loc între 25—30 iulie 1960 la Conakry.